

PĂRĂSIND TOTUL

Vă puteți așeza.

Aș vrea să vă spun „bună seara” la toți. Mă bucur pentru că în seara aceasta pot fi aici și consider că acesta este un privilegiu, căci pot să mă închin înaintea Domnului împreună cu voi, în această biserică nouă.

Am dorit mult să vin aici, să petrecem împreună un timp de închinare și să ne bucurăm de binecuvântările Domnului. Și cred că acesta va fi un timp de binecuvântare și pentru ceilalți oameni.

Știm cu toții că se apropie Convenția care va avea loc miercuri, iar în după-amiaza aceasta, tocmai am aflat că vom avea o mare surpriză atunci, căci va fi printre noi și fratele Oral Roberts și va vorbi.

Cu siguranță va fi o surpriză mare, pentru că fratele Oral este un vorbitor puternic. M-aș bucura să-l văd și să pot da mâna cu el.

Aseară am fost la Temple, dacă nu mă înșel, la Adunarea lui Dumnezeu, și am petrecut un timp minunat în toate bisericile în care am fost aici în Temple și în Pheonix.

Foarte

rar am ocazia să vorbesc câte o seară în fiecare biserică și mai ales să vorbesc cu oamenii și cu frații lucrători, dar aceasta îmi dă prilejul să-mi exprim aprecierea față de ei și față de aceste mari denominațiuni, care sunt marii sponsori de pe câmpurile evanghelice din țară și din străinătate.

Am

avut ocazia să merg cu independenții. Cu Adunarea lui Dumnezeu, cu Biserica lui Dumnezeu, etc. și pot spune că toți erau una când ne aflam pe câmpul misiunii, chiar dacă aici, acasă, avem păreri care ne deosebesc. Totuși, când ajungem pe câmpul de luptă, acolo nu mai este nici o diferență.

Eu

am crescut într-o familie numeroasă, cu zece copii, iar noi, băieții, mergeam în grădină și ne băteam unul cu altul, dar aceasta nu însemna că nu eram frați, deoarece toți eram din familia Branham.

Mă

gândesc că la fel stau lucrurile și cu copiii lui Dumnezeu, cu biserica.

Cu

câtva timp în urmă, am fost la Mouston, unde am avut o mare adunare, care a fost sponsorizată de fratele Raymond Rickey, de Adunarea lui Dumnezeu și de cei de la „Numele lui Isus”. Adunarea s-a ținut la Music House, o sală de vreo opt mii de locuri.

Acolo

era un predicator baptist care voia să mă provoace la o confruntare pe baza Bibliei, spunând că vindecarea divină nu este ceva corect.

Ei

bine, eu am trecut prin atât de multe! Auzind provocarea lui, m-am gândit că nu are rost să pierd o seară întreagă cu un necredincios, când sunt mii de oameni care mă așteaptă să mă rog pentru ei. Dar el nu s-a lăsat, ci a scris în ziar că mă tem de o confruntare cu el.

Atunci,

bătrânul frate Bosworth, care avea aproape nouăzeci de ani, a spus: „Lasă-mă pe mine să-l înfrunt!” Când l-am auzit ce zice, m-am gândit la Caleb, care a spus odată: „ Lasă-mă pe mine să iau acest munte.”

Astfel,

i-am spus fratelui Bosworth că nu vreau să mă cert, pentru că Hristos vrea ca între creștini să nu fie certuri. Dacă omul este necredincios, aceasta este el, deci n-ai ce-i face. Nu poți să-l ajuți cu nimic.

Dar

fratele Bosworth a zis: „După ce a scris lucrurile acelea în ziar, vor spune că nu știm despre ce vorbim și că ne bazăm doar pe niște emoții. Lasă-mă să încerc să-l înfrunt.”

M-am

uitat la el și i-am zis:

„Ei

bine, frate Bosworth, dacă-mi promiți că nu te vei certa cu el, este în ordine.”

„Nu,

n-am să mă cert”, a răspuns el.

În

seara confruntării m-am dus și eu acolo. Erau adunați cam treizeci de mii de oameni de tot felul, care veniseră din toate părțile și cu diferite mijloace de transport. Cu toții beau din aceeași fântână, căci era destul loc să stăm împreună.

Vedeți

voi, când vine cu adevărat confruntarea, noi avem un singur lucru în comun: cu toții credem în Duhul Sfânt și în vindecarea divină.

Astfel,

fiecare a intrat înăuntru având dorința de a-și aduce partea lui pentru Adevăr.

Și

noi știm ce s-a întâmplat în seara aceea; cum Duhul Sfânt a preluat controlul, cum a venit jos Îngerul Domnului și cum a fost făcută acea fotografie, care apoi a fost testată în toate felurile de J. Lacy, șeful de la F.B.I. care răspunde de departamentul „Amprente și Documente”. În final el a declarat că fotografia este autentică și astfel a fost pusă la Washington D.C. la secția „Religie”.

Fotografia

dovedește clar că nu este vorba de vreo psihologie, ci lentila a fost „lovită” de acea Lumină, care era o Ființă supranaturală.

George

J. Lacy a spus: „De multe ori și eu am crezut că tu te bazezi pe psihologie în adunările tale, dar ochiul magnetic al camerei foto nu poate înregistra psihologia. Lumina aceea a lovit lentila, deci era acolo.”

După

aceea, această Ființă a mai fost fotografiată de câteva ori. Cred că mulți dintre voi ați putut vedea acea fotografie, nu-i așa?

Acum

vreau să vă spun ceva. Eu tocmai am trecut prin Istoria Bisericii și am crezut că Ioan este acela care a terminat scrierea cărților, înainte de a pleca în Patmos, și le-am pus împreună.

După

cum știți el a fost dus acolo după ce a fost fiert timp de douăzeci și patru de ore în ulei, pentru că a adunat scrierile apostolilor și a făcut Biblia. El este acela care a pus împreună toate acele scrieri și în plus, Dumnezeu i-a dat ultima carte a Bibliei, Apocalipsa.

După

ce am citit despre el, am trecut la istoria tovarășilor lui: Policarp, Ignațiu și mulți alții, până la Martin, Irineu, Iustin, Columba și așa mai departe, prin epoca întunecoasă, până

la epoca luterană și la Wesley.

Trecând

prin toate aceste epoci ale Bisericii, am putut constata că din zilele apostolilor, când Duhul Sfânt a făcut acele mari lucrări, nu a mai fost nici o epocă așa de strălucitoare ca aceasta din timpul sfârșitului, când are loc această mare și ultimă mișcare a Domnului.

Noi

nu ne dăm seama de aceasta, prieteni, dar iată că acum se întâmplă lucruri care pot dovedi că Dumnezeu există cu adevărat, - cum este de exemplu fotografia Domnului Isus.

Vedeți?

Oamenii de astăzi încearcă să realizeze ceva îndepărtându-se de Dumnezeu, dar El ia tocmai realizările lor și Se descoperă prin ele, ceea ce dovedește că ei nu-L vor putea conduce niciodată, pentru că El este Atotputernic, Omniprezent și Infinit.

Oamenilor,

noi nu avem nici o cale prin care să putem fugi de El, de aceea, trebuie să fim doar smeriți și să-L slujim. Da, acesta este cel mai bun lucru pe care-l putem face.

Mă

simt rușinat, dar nu mai știu cum se numește păstorul de aici. (fratele își spune numele). Da.....fratele Griffith, mă bucur să te cunosc și mă bucur că pot avea părtășie cu voi toți. Nouă, celor care călătorim tot timpul spre acele Țărmuri însorite ne place să vorbim în felul acesta, pentru că suntem doar niște pelerini aici, suntem străini și călători. Casa noastră nu este

de aici, ci pentru că suntem sămânța lui Avraam, căutăm cetatea a cărei Ziditor și Meșter este Dumnezeu.

Aceasta

este o țară frumoasă. Eu am călătorit mult, aproape în toată lumea, dar nici în Europa, nici în Asia, nici în Orient, nicăieri nu am văzut ceva care să se compare cu Phoenix, Arizona. Este cel mai frumos ținut pe care l-am văzut vreodată, dar el va fi doar ca o alee, când vom ajunge acolo sus, pe lângă ceea ce ne este pregătit în acel mare Mileniu.

Casa

noastră nu este aici, de aceea suntem doar străini și călători spre acea Țară.

Pentru

mine este o mare binecuvântare faptul că pot fi aici să văd propășirea bisericii lui Dumnezeu, care are această nouă clădire. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fiți credincioși lui Hristos, stați lângă păstor și lucrați cu toții, mână în mână, deoarece cred că venirea Domnului este aproape.

Acum,

chiar înainte de a ne apropia de Cuvânt, haideți să ne apropiem de Autor, într-o scurtă rugăciune, în timp ce ne plecăm capetele.

Dar

înainte de a ne ruga, în timp ce stăm cu capetele plecate și cu inimile plecate, mă gândesc că poate este vreo cerere pentru rugăciune. Faceți-o cunoscută prin ridicarea mâinii, iar dacă aveți nevoie de ceva în inima voastră, spuneți: „Doamne Isuse,

adu-Ți aminte și de mine.”

Tatăl

nostru ceresc, suntem atât de bucuroși că putem să-Ți spunem „Tată”, Ție, marelui Creator al cerului și al pământului, care ești marele Elohim, El Shadai, Dătătorul tăriei, Cel ce ne hrănește, Cel Atotputernic.

Preaiubitul

Tău Fiu, ne-a spus că dacă vom veni la Tine și-Ți vom cere ceva folosind Numele Lui, ni se va da, dar noi credem că aceasta se va întâmpla doar cu o condiție: dacă vom cere ceva ce este bine.

Dacă

am cere ceva ce nu este bine, am putea constata că nu vom primi, dar dacă ne vom cerceta inima, în seara aceasta, nu vom cere ceva rău, ci doar ceea ce este bine, și anume: să ne ierți păcatele și nelegiuirile noastre, căci, Doamne, cu adevărat acesta este primul lucru de care avem nevoie, deoarece nu vrem să venim în prezența Ta cu păcatul asupra noastră.

Deoarece

în fiecare zi suntem copleșiți de necazuri, s-ar putea să nu observăm nimic greșit în gândirea noastră, dar când ne gândim că în fața Ta chiar și îngerii sunt murdari, ne dăm seama, Doamne, că nu avem nici măcar o șansă de a ne apropia de Tine, decât prin Sângele lui Isus Hristos, prin care suntem copiii Tăi. Și noi știm, Doamne, că păcatele noastre sunt trecute cu vederea, așa cum le mărturisim.

Tată,

în seara aceasta Te rugăm să binecuvântezi această adunare care

și-a ridicat mâinile spre Tine. Tu știi ce se află în spatele fiecărei mâini ridicate: gândul, dorința, motivul pentru care a fost ridicată, de aceea Te rog să rezolvi fiecare cerere.

Acum,

Tată, Te rugăm și pentru biserică. Suntem foarte bucuroși pentru că ne aflăm în locul acesta, deoarece am citit cum atunci, în zilele de la început ale creștinismului, creștinii erau atât de urâți încât nu puteau să aibă o biserică unde să se adune; iar dacă voiau să construiască una, erau atât de săraci încât nu-și permiteau.

Astăzi,

în schimb, putem vedea tot felul de clădiri frumoase și curate, în care oamenii pot intra să-L laude pe Dumnezeu. Îți suntem recunoscători pentru aceasta și pentru sacrificiul celor care au dat zeciuielile lor, oferte și tot felul de contribuții, ca să se poată construi această Casă pentru Domnul.

Tată

Dumnezeule, Te rog să-i binecuvântezi pe păstorul ei, pe diaconi, pe administratori și pe fiecare membru care vine aici. Fă-i să crească cât mai mult și îngăduie ca de aici să pornească o trezire de modă veche, care să se întindă până departe.

Îngăduie

ca în această biserică să se facă semne și minuni, vindecări și salvări, încât să devină o Lumină pentru întreaga națiune. Îndură-Te, Doamne.

Fă

ca din locul acesta să iasă predicatori buni, tineri chemați de

Dumnezeu, care să meargă pe câmpurile misiunii, unde va fi nevoie.

Fă

ca în seara aceasta, în timp ce suntem adunați împreună, să vină Duhul Sfânt, să intre în Cuvânt și să însămânțeze Sămânța în fiecare inimă aflată aici; iar pe noi, ajută-ne s-o udăm în fiecare zi, cu credincioșie, până va crește și vor ieși din ea copaci mari pentru slava lui Dumnezeu.

Vindecă

orice bolnav din mijlocul nostru, Doamne; salvează orice persoană pierdută; adu înapoi orice rătăcit, pe toți cei ce au alunecat; reînnoiește și reîncarcă-i pe cei ce au fost plini înainte.

Îndură-Te

și ascultă-ne, Doamne, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Este

puțin mai târziu decât de obicei. Dacă aveți biserica voastră, nu veniți mâine seară, dar dacă nu aveți o biserică la care să mergeți, ne vom bucura să vă avem printre noi. Eu am dorit ca întotdeauna oamenii să stea la locul slujbelor lor, căci atunci când se deschide biserica, fiecare soldat trebuie să fie la datorie, în locul încredințat lui.

După

cum am anunțat deja, fratele Roberts va începe serviciul de miercuri seara, iar vineri seara cred că va fi aici fratele Velmer Gardner. Nu știu dacă va vorbi sau nu.

Înainte

de a începe, vreau să știu ce a spus Billy. A împărțit numere de rugăciune? Da? O parte din ele s-au împărțit aseară, dar nu le-am strigat pe toate pentru că era deja târziu. Uneori predic șase sau opt ore, dar în seara aceasta nu intenționez să depășesc o jumătate de oră, de aceea m-am gândit să împărțim și câteva numere de rugăciune.

Eu

nu știu prea multe, dar îmi ia mult timp să spun ceea ce știu, deoarece întotdeauna încerc s-o fac cât mai bine.

Pentru

seara aceasta am ales un text și mă rog ca Dumnezeu să-l binecuvânteze. Dacă vreți să-l citiți când ajungeți acasă, se află în **Marcu**

10.28:

„Petru

a început să-l zică: „Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat.”

De

aici îmi voi lua titlul: „Noi am lăsat totul”.

Cunoaștem

cu toții capitolul 10 și știm că, în el, Isus a vorbit mai ales despre despărțire, dar tot în acest capitol mai este încă un lucru izbitor: într-o zi, a venit la El un tânăr bogat, care l-a zis:

„Bunule

Învățător, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?”

(v. 17).

Și

Isus i-a răspuns: „Cunoști poruncile: „să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.” (

v. 19).

El

I-a zis: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.”

Isus

s-a uitat țintă la el, I-a iubit și i-a zis: „Îți mai lipsește un singur lucru: du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.”

(v. 20-21).

Înainte

de-a intra în textul nostru, haideți să-l privim puțin pe acest tânăr ca să punem o bază.

Vedeți

voi, aceluia tânăr i s-a cerut să lase totul, dar el a refuzat. Din cele citite, vedem că el avea succes în toate lucrurile, dar îi lipsea Viața veșnică, ceea ce înseamnă că succesul nu este întotdeauna dovada binecuvântării lui Dumnezeu.

Biblia

spune că Isus l-a îndrăgit, ceea ce înseamnă că avea o conștiință curată și bună. Cu siguranță posedă ceva ce-l făcea deosebit, pentru că altfel nu ar fi câștigat admirația Domnului Isus, pentru că Biblia spune că Domnul l-a iubit.

Poate

că el a pășit hotărât în fața lui Isus și a zis: „Aș vrea să știu ce pot face ca să primesc Viața veșnică”, dar, când i s-a spus că trebuie să renunțe la tot ce are pentru a o primi, s-a ridicat imediat întrebarea: „Poți face aceasta?” Și eu cred că această întrebare stă în fața fiecăruia dintre noi.

Isus

i-a spus cu adevărat să părăsească tot ce avea, să-și ia crucea și să-L urmeze.

Noi

știm cu toții povestea: el a plecat foarte întristat pentru că avea multe bogății, iar Isus S-a întors spre ucenicii Săi și a zis: „*Cât de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!*”

(v. 22) și a adăugat: „*Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu!*”
(v. 25).

Vedeți

voi, noi încercăm să ne ținem de tot ce avem și să-L urmăm așa pe Isus, dar, uneori, El vrea ca noi să renunțăm la tot ce avem, astfel încât să ne putem ține cu ambele mâini de El.

Aceasta

îmi amintește ceva ce obișnuiam să le spun celor două fiice ale mele.

Acum

nu mai sunt fetițe. Una se numește Rebeca, iar cealaltă este Sarah. Becky are ochii albaștri, iar Sarah îi are căprui, dar amândouă sunt fetele tatei. Știți voi. Becky este mai înaltă și mai slăbuță, în timp ce Sarah este mai micuță.

Într-o

seară, ele mă așteptau să vin acasă pentru că fusesem plecat la adunări și doreau să mă vadă. Dar probabil că somnul le-a răpus, așa că s-au dus să se culce.

Eu

am ajuns foarte târziu și eram epuizat, așa că m-am dus să mă culc. Dar când sunt foarte obosit, adorm foarte greu, așa că, după două sau trei ore, m-am ridicat din pat și m-am dus în sufragerie, unde m-am așezat pe scaun.

Becky

s-a uitat din camera ei și a văzut că este lumină, apoi m-a observat pe scaun, așa că a sărit din pat și a alergat spre mine cu piciorușele goale. Nu știu dacă și voi procedați așa, dar la noi, ce rămâne de copilul mai mare, îmbracă următorul. Astfel, Sarah purta pijamaua rămasă de la Rebeca și îi era încă foarte mare, așa că atunci când a sărit și ea din pat ca să alerge la mine, mânecile și picioarele îi fluturau în vânt.

Rebeca

a ajuns prima și mi-a sărit în brațe, s-a așezat pe un genunchi

al meu, iar picioarele ei lungi ajungeau până la podea. Era bine proporționată.

Poziția

ei pe genunchii mei, îmi amintește, într-un fel, de una din primele mari organizații care s-au format. Ea este aici de multă vreme, cu picioarele pe pământ și bine proporționată.

Și

iată că după ea a apărut și Sarah, biserica cea micuță, care nu a ieșit afară prea mult.

Rebeca

stătea cu brațele în jurul meu și i-a spus surorii ei:

„Sarah,

să știi că eu am fost prima. Tati este numai al meu, iar ție nu ți-a mai rămas nimic.” (Ele spun tot timpul aceasta).

Când

a auzit aceasta, biata Sarah și-a lăsat privirea în jos, în timp ce lacrimi mari au început să curgă din ochii ei căprui. Becky își lăsase capul pe umărul meu și mă ținea cu brațele, dar eu i-am făcut Sarei semn cu degetul și i-am arătat celălalt genunchi. Ea a sărit imediat pe el, dar, pentru că nu-i ajungeau picioarele până jos, abia își ținea echilibrul, așa că am cuprins-o cu ambele brațe și am ținut-o aproape de mine ca să nu cadă.

Ea

și-a rezemat capul de pieptul meu, a privit spre sora ei și i-a

zis: „Acum, vreau să-ți spun și eu ceva, Rebeca. Poate că tu îl ai cu totul pe tati, dar să știi că tati mă are cu totul pe mine.”

Cam

aceasta dorim și noi: El să ne aibă cu totul, nu-i așa? Dar, dacă vrem să fie așa, este nevoie ca noi să umblăm prin credință; este nevoie să-L credem doar pe El. Asta-i tot.

Noi

nu trebuie să explicăm aceste lucruri, ci trebuie să le luăm cum spune El și să le credem.

După

ce a refuzat să-L urmeze pe Hristos, tânărul bogat a prosperat atât de mult încât hambarele lui erau așa de pline că a spus:

*„Suflete,
ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te,
mănâncă, bea și veselește-te!”*

(Luca 12.19).

O,

el a propășit în toate! Avea de toate și nu ducea lipsă de nimic, dar ceva s-a întâmplat, pentru că data următoare când se vorbește despre el, vedem că își ridică ochii spre cer, din iad, și-l vede pe săracul Lazăr în sânul lui Avraam. De ce nu a ajuns acolo? Pentru că nu a vrut să părăsească totul ca să-L urmeze pe Domnul Isus.

Probabil

că acest lucru l-a făcut pe Petru să spună: *„Iată
că noi am lăsat totul și Te-am urmat. Ne-am părăsit casele,*

famiile, ținuturile natale, am lăsat totul și Te-am urmat.”

Vedeți?

El a început să-și dea seama. Poate că a fost atât de cuprins să-L privească pe Hristos, încât la început nu și-a dat seama ce face și și-a părăsit casa, familia, părinții și tot ce avea numai ca să fie cu El. Dar exact aceasta ne cere Dumnezeu: să părăsim totul și să-L urmăm pe El. Aceasta este cerința Lui, iar noi trebuie s-o îndeplinim.

Uneori

trebuie să părăsim chiar și felul nostru de a gândi. Astfel, dacă felul în care gândim despre ceva este contrar Cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să-l părăsim și să-L urmăm pe Hristos.

Și

singurul fel prin care putem să-L urmăm pe El, este să urmăm Cuvântul Lui și să-L respectăm, pentru că porunca lui Dumnezeu este să renunțăm la tot. Dacă vrem să facem aceasta, trebuie să ne părăsim și prietenii, dar de multe ori acest lucru este foarte greu de făcut.

Unei

femei care mergea la petreceri în anumite seri; care lua parte la diferite întruniri și se cunoștea cu toți vecinii, îi va fi foarte greu să renunțe la acele lucruri. Dar ea trebuie să facă aceasta, pentru că nu este corect să joci cărți sau să participi la pariuri, ci trebuie să părăsești totul dacă vrei să-L urmezi pe El.

Uneori,

femeile din bisericile noastre obișnuiesc să poarte haine imorale,

pantaloni scurți și altele, dar Biblia spune că este o urâciune înaintea lui Dumnezeu ca ele să se îmbrace așa. Indiferent ce crede o femeie, ea trebuie să renunțe la acele lucruri.

Unele

femei, după ce au intrat în biserică și au fost salvate, doresc să fie ca și restul femeilor, și ca urmare își taie părul. Ele vor trebui să vadă cât este de greu să te porți ca o creștină, pentru că imediat vei fi numită „demodată”. De ce aceasta? Pentru că dacă te vei îmbrăca așa, te vei purta și vei duce o viață de creștină. Vedeți? Voi trebuie să lăsați totul și să-L urmați pe El, pentru că Biblia spune: *„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”* (1Ioan 2.15). Așa este. Trebuie să părăsim totul.

Pentru

cei care părăsesc totul și-L urmează pe El, este valabil Cuvântul care spune: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”* (Ioan 15.7). Desigur, voi nu veți cere ceva greșit.

Biblia

este împotriva fumatului, a băuturii, a jocului de cărți, a îmbrăcămintei imorale, etc., dar deși unii fac aceste lucruri, se pretind totuși creștini.

Fraților,

dacă duhul din voi nu condamnă acele lucruri, înseamnă că sunteți călăuziți de un duh rău! Dumnezeu care a scris Cuvântul, este Cuvântul, iar dacă El locuiește în voi, vă va osândi când faceți ceva greșit. Trebuie să vă osândească, pentru că altfel sunteți înșelați.

Cum

este posibil ca Duhul Sfânt să scrie ceva, apoi să acționeze contrar cu ceea ce a spus chiar El? Nu se poate! Atunci cum se poate ca voi să faceți ceva greșit și apoi să spuneți că sunteți călăuziți de Duhul Sfânt? Nu se poate.

Prin

urmare, fumatul, băutura, jocul de cărți, părul tăiat, hainele imorale și multe altele, sunt lucruri greșite, sunt păcat, iar voi nu veți ajunge nicăieri până nu vă veți lăsa de ele.

Aceste

lucruri se află chiar și în mișcarea noastră pentecostală. Să vă fie rușine! Ar trebui să vă rușinați. Nu este de mirare că nu mai putem avea nici o trezire! Aceasta dovedește că se întâmplă ceva! Așa este.

Noi

am lăsat barierele jos, și ca urmare se întâmplă anumite lucruri. Vedeți? De aceea trebuie să lăsați totul și să-L urmați pe El; trebuie să renunțați la propriile voastre idei și să vă conformați în totul Cuvântului. Duhul Sfânt nu va nega niciodată vreun Cuvânt vorbit de El, pentru că Biblia este scrisă de Duhul Sfânt. Așa este scris. Cuvântul Bibliei este Dumnezeu:

„La

început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu...

Și

Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”

(Ioan1.1, 14).

Acum

Cuvântul este făcut Duh și locuiește în noi, pentru că este scris: „*Eu*

voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.”

(Matei 28.20 – parafrizare).

Dacă

același Dumnezeu care a scris Biblia, locuiește în voi, înseamnă că nu mai sunteți ai voștri, ci sunteți morți pentru lucrurile lumii; sunteți morți față de propria voastră gândire, iar dacă gândul care era în Hristos este în voi, atunci părăsiți totul ca să-L urmați pe El.

Atunci

nu mai aveți gândirea voastră, pentru că și El a spus: „*Totuși, făcă-Se nu voia Mea, ci a Ta.*”

(Luca 22.42). Vedeți? Abia atunci începeți să vă aliniați cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Poate

ziceți: „Ce am, ca să las totul pentru El?” Te poți aștepta ca lumea să râdă de tine și să te numească în toate felurile; să te disprețuiască și să te respingă.

Isus,

pentru că era Emanuel, Dumnezeu locuind în El, a fost atât de ciudat pentru propria Sa biserică, încât de îndată ce a intrat înăuntru, L-a și excomunicat. Vedeți? Propria Lui biserică L-a condamnat și L-a atârnat pe cruce.

Toată

inima Lui era pentru oameni, dar a trebuit să lase totul și să-L

urmeze pe Dumnezeu, iar noi trebuie să facem la fel: trebuie să lăsăm totul și să-L urmăm pe Dumnezeu.

Dar
ce primim în schimb?

Fraților,
eu cred că noi, predicatorii, punem prea multe flori înaintea unui convertit, deoarece zicem: „O, vino la Hristos și totul va fi minunat!”

Oh,
dar vedeți voi, calea unui creștin nu este un pat cu flori.
Dimpotrivă, Biblia spune că *„toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prizoniți.”*
(2 Timotei 3.12). Prin urmare, dacă nu veți suferi din pricina lui Hristos înseamnă că ceva este greșit cu voi; dacă Diavolul nu este după voi, înseamnă că v-a apucat deja. Asta-i tot. Câtă vreme Diavolul este după voi, este un semn că încă nu v-a prins.

Deci
nu uitați: cât timp el suflă împotriva voastră, sunteți cu câțiva pași înaintea lui și continuați să mergeți mai departe.

După
cum am spus deja, toți cei care duc o viață sfântă în Hristos Isus, vor fi prizoniți, iar Domnul a spus referindu-se la aceasta:
„Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri, căci tot așa au fost prizoniți și prorocii, care au fost

Înainte de voi."

(Matei 5.12). Așa este

Nu

umblați cu fața mohorâtă și nu spuneți niciodată: „Păi, nu trebuia să fac aceasta! Nu suport ca cineva să-mi spună că sunt demodată, că sunt asta sau cealaltă!” O, dimpotrivă, ar trebui să săriți de bucurie pentru că purtați ocară pentru Numele Lui! Pentru că, nu uitați, dacă ascultați de poruncile Lui, așa vi se va întâmpla.

Aici

vreau să vă mai spun ceva, și anume că Dumnezeu nu va rămâne dator nici unui om. Astfel, dacă ați lăsat totul pentru El, Dumnezeu vă va plăti totul înmiit. Așa este. El vă va răsplăti pentru aceasta. Câți dintre voi pot să mărturisească aceasta? Da, noi știm cu toții că Dumnezeu ne va răsplăti.

Acum

haideți să privim câteva caractere care au părăsit totul pentru El.

Să-l

privim mai întâi pe Avraam, părintele credinței, care și-a părăsit țara și bunurile pe care le avea, pentru a-L urma pe El. Noi știm că Avraam a fost chemat afară din cetatea sa, din Ur, și că el și-a părăsit poporul, cetatea, rudele, totul, ca să-L urmeze pe Dumnezeu. El a plecat și a lăsat totul în urma sa.

Avraam

și-a părăsit țara, dar Dumnezeu i-a dat în schimb întreaga țară făgăduită, dovedind că El răsplătește orice sacrificiu. Când

s-a întâlnit cu Avraam, El i-a spus:

„Ridică-ți

*ochii, și, din locul în care ești, privește spre miazănoapte,
spre miază-zi, spre răsărit și spre apus;*

căci

*toată țara pe care o vezi, ți-o voi da ție și seminției tale în
veac.”*

(Geneza 13.14-15).

Fraților,

așa este și cu noi, cu creștinii de astăzi. Dumnezeu ne dă
totul, dar noi ne temem să pășim. Când devii creștin, tu ești
moștenitorul fiecărei făgăduințe din Biblie. Acesta este
adevărul.

Tot

ceea ce a făgăduit Dumnezeu, este al vostru; este ca o mare arendă
și, „*printr-un
singur Duh, noi toți am fost botezați în această „arendă”
care este Hristos.”*

Este corect?

Dacă

cineva îmi dă ceva, eu privesc în jur ca să văd ce dețin, și
mă gândesc că la fel ar trebui să procedeze și creștinii în
seara aceasta: să caute să afle ce dețin. Dacă este ceva prea sus
și nu pot vedea ce este, îmi aduc o scară și mă urc pe ea.

Tot

așa, dacă este ceva ce pare de necuprins, din Biblie, voi sta pe genunchi și voi urca pe „scara lui Iacov” până voi ajunge la acel lucru, pentru că este al meu; Dumnezeu mi l-a dat mie (mă refer la făgăduință).

Dacă

vindecarea divină este făgăduită în Biblie, iar eu sunt bolnav, voi sta acolo până când Dumnezeu îmi va da ceea ce cer, pentru că este o făgăduință a Lui.

Tot

așa, Dumnezeu mi-a promis că dacă voi lăsa lumea, El îmi va da Duhul Sfânt, așa că voi sta acolo până mi-L va da, pentru că este o făgăduință.

Dacă

Dumnezeu a promis că îmi va da orice Îi voi cere, iar dorința din inima mea este un lucru corect, voi sta acolo până când mi-o va da, pentru că este o făgăduință a Sa.

Eu

am părăsit lumea și vreau să-L urmez pe El, de aceea știu că mă va răsplăti. Da, eu știu aceasta.

Avraam

și-a părăsit țara, casa, pământul, ca să primească tot ceea ce era în Palestina. Dar vedeți? Mai întâi a trebuit să se separe de poporul său, de cei dragi ai săi, de vechile asociații pe care obișnuia să le frecventeze, de vechii prieteni din vecini, de totul.

Când

I-a chemat Dumnezeu i-a spus clar:

„Ieși

din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău. Desparte-te de tot!”

(Geneza 12.1).

Cu

siguranță a fost foarte greu dar el, a ascultat și s-a separat de toate rudele lui. De ce? Pentru că nu ar fi fost de acord cu el.

Pot

să-mi închipui ce ar fi zis dacă bătrânul Avraam, care avea șaptezeci și cinci de ani, și a cărei soție era de șaiszeci și cinci de ani, le-ar fi zis:

„Știți

ceva? M-am întâlnit cu Dumnezeu acolo afară, și mi-a spus că voi avea un fiu cu Sara.”

Păi,

cred că medicul de familie ar fi spus: „Cred că bietul bătrân este „sărit”.”

Dar

Avraam a pregătit toate lucrurile, fiindcă știa sigur că-l va primi. Desigur. De ce? Pentru că așa îi făgăduise Dumnezeu. Din cauza aceasta, pe el nu l-a interesat că toți ceilalți râdeau de el, gândindu-se că nu este în toate mințile.

Fraților,

ei fac la fel cu orice credincios. Toată sămânța lui Avraam a pățit la fel. Uneori chiar biserica ta îți va întoarce spatele. Îți vor întoarce spatele cluburile unde obișnuiai să mergi, vecinii și chiar prietenii, dar nu uita: Dumnezeu îți cere să părăsești totul și să-L urmezi pe El; lasă tot ceea ce este contrar Cuvântului Său și urmează-L.

Ce

a primit Avraam în schimb dacă a părăsit totul pentru El? A devenit tatăl multor neamuri. La ce puțin a renunțat și ce mult a primit!

Priviți

ce a spus Isus: „*Adevărat vă spun că cei care au lăsat totul pentru Mine, vor primi acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii...*”
(Macru 10.29-30).

Priviți

ce a primit Avraam pentru că a părăsit totul și L-a urmat pe El. Da, domnilor, a devenit tatăl multor neamuri. Dar mai întâi a trebuit să se despartă de toată necredința; a trebuit să se despartă de Lot, fratele lui căldicel și formalist din biserică.

La

fel trebuie să faceți și voi: să părăsiți tot ce este necredință; tot ce este un crez omenesc.

Dacă

sunteți într-o biserică și depindeți de un crez care este

contrar Cuvântului, trebuie să părăsiți totul.

Și

încă ceva: Dumnezeu nu l-a binecuvântat pe Avraam până când nu l-a ascultat în totalitate.

Voi

știți că Avraam l-a luat pe tatăl său cu el, dar bătrânul a murit. Apoi, a avut probleme cu Lot, pe care-l luase cu el. Dar de îndată ce a ascultat în totul de Dumnezeu și s-a separat de Lot, care a ales să meargă unde erau pământurile mai bune, adică în Sodoma, Domnul i s-a arătat lui Avraam și i-a zis: *„Ridică-ți privirea...căci toată țara pe care o vezi ți-o voi da ție și seminției tale în veac.”*

(Geneza 13.15).

Vedeți?

Avraam s-a separat de tot ca să-L urmeze pe Dumnezeu și astfel a devenit părintele credinței. El a fost credincios și ca urmare a primit făgăduința. Dar această făgăduință a fost făcută lui Avraam și **seminței lui.**

Fraților,

dacă sunteți morți în Hristos, suntem sămânța lui Avraam și moștenitori împreună cu El, conform făgăduinței.

Israelul

a părăsit Egiptul ca să primească ce? Palestina. Ei au ieșit din acel loc cumplit al robiei, unde făceau cele mai grele munci.

Astăzi,
poți vedea pe stradă o mulțime de femei tinere care fumează și beau. Zilele trecute am auzit la radio că polițiștii au fost nevoiți să intervină în forță și să aresteze o grămadă de tinere pe care acel duh bătrân le-a cuprins, făcându-le să danseze acel boogie-woogie sau cum i se spune, până își ies din minți.

Părăsiți
acele lucruri și Dumnezeu vă va da un alt dans. O, Doamne, cu siguranță. Dar pentru aceasta, este nevoie să părăsiți toate acele lucruri, pentru că nu puteți continua cu amândouă.

Avraam
a primit Palestina, și la fel Israelul. Ei au primit Palestina, o țară unde curge lapte și miere. Da, domnilor. Ce au părăsit pentru aceasta? Soarele fierbinte al Egiptului și pe stăpânii lor.

Ce
au trebuit să facă pentru a ajunge în acea țară făgăduită? Să meargă în lumina Stâlpului de Foc. Vedeți? În schimbul soarelui fierbinte din Egipt, ei au primit Lumina Stâlpului de Foc al lui Dumnezeu.

Mi-ar
plăcea să fac acest schimb, vouă nu? Ei au pășit în Lumina lui Dumnezeu, sub Puterea Duhului Sfânt, fiindcă Stâlpul de Foc îi călăuzea spre o țară făgăduită.

Același
lucru este și astăzi: noi trebuie să ieșim din lumina acestei lumi și a lucrurilor ei și să pășim în Lumina lui Dumnezeu,

care ne conduce spre Țara făgăduită.

Ei

au lăsat oalele cu carne și usturoiul Egiptului și ce au primit în schimb? Hrana îngerilor, mana venită din cer. Acea le-a fost dată în locul usturoiului.

Fraților,

dacă nu ați mâncat niciodată altceva decât usturoi, dați-mi voie să vă spun ceva: Dumnezeu are un cer plin de hrana îngerilor și vă poate hrăni cu ea. Așa este.

Vedeți?

Aceasta a primit Israelul în schimb: hrana îngerilor.

Mai

mult: ei au părăsit apele măloase ale Egiptului și ce au primit? Au primit apă venită din stânca lovită în pustie; au primit o apă curată și limpede ca cristalul. De ce au primit această apă? Pentru că au părăsit apele pline de noroi ale denomiunilor.

Așa

trebuie să procedăm și noi astăzi: trebuie să părăsim toate acele crezuri vechi și denomiunile care spun: „Zilele minunilor au trecut. Oamenii aceia sunt nebuni; sunt doar o grămadă de holly-rollers.”

Fraților,

lăsați acele lucruri în urmă și veniți aici ca să beți din Izvorul umplut cu Sângele ce curge din venele lui Emanuel. Toți cei care s-au cufundat în acest Izvor, au fost scăpați de toată vina

Ior. Da, domnilor.

Părăsiți

toată apa aceea măloasă, amestecată cu îndoieli și neliniști, cu argumente, certuri și toate celelalte, cum ar fi mersul la lucru noaptea, ca să fierbeți pui pe care îi vindeți apoi cu cincizeci de cenți ca să-l plătiți pe predicator. Lăsați toate acestea și duceți-vă sub Legea lui Dumnezeu și sub sfintele Lui porunci. Umblați cu El, plătiți-vă zeciuielile și atunci predicatorul vostru va putea merge înainte. Așa este. Nu luați acele ape măloase în locul apei din stâncă.

Israelul

i-a lăsat în urmă pe acei doctori laudăroși ai Egiptului, care ziceau:

„Noi

suntem cei mai deștepți oameni din lume!” Ei i-au părăsit ca să-L urmeze pe Marele Medic. Amin.

Aș

vrea să văd un singur doctor din zilele noastre, care se îngrijește de oameni așa cum se îngrijește Marele Medic. Biblia spune că după patruzeci de ani de pribegie prin pustie, Israelul nu avea nici măcar un om bolnav în mijlocul lui, măcar că erau în jur de două milioane de oameni.

Câți

copii s-au născut în fiecare noapte? Câți dintre ei se îmbolnăveau?

Mi-ar

plăcea să mă uit în trusa doctorului Moise, să văd ce prescripții le-a dat. N-ați fi curioși și voi să vedeți?

Cred

că mulți doctori ar vrea să arunce o privire asupra acelor prescripții.

Ei

bine, eu pot spune ce conțineau, pentru că le-am citit. Vreți să vă spun ce scria acolo?

„Eu

sunt Domnul care te vindecă.”

(Exod 15.26b). Da, asta-i tot ce avea Moise. Aceasta era tot ce-i trebuia, pentru că ei au părăsit acei doctori lăudăroși, ca să fie cu Marele Medic. Da, domnilor.

I-au

lăsat în urmă pe toți cei care ziceau: „Zilele minunilor au trecut. Nu mai există așa ceva!”

Și

ce s-a întâmplat când i-au părăsit pe acei doctori? Au intrat în prezența Lui, acolo unde minunile se întâmplau zi de zi. Amin.

Fraților,

oamenii care spun că astăzi nu mai există minuni, dovedesc că cu ei nu este ceva în ordine. Așa este.

Cineva

mi-a spus odată: „Mie nu-mi pasă ce faci tu, și oricâte dovezi mi-ai aduce, tot nu te cred.”

„Bineînțeles

că nu poți primi nimic, pentru că ești prea orb ca să poți vedea ceva”, i-am răspuns eu. „Aceste lucruri nu sunt pentru cei necredincioși, ci pentru credincioși. Numai ei le pot avea.” Așa este.

Odată,

am fost oprit pe stradă de un bărbat care mi-a spus:

„Tu

ești total greșit în învățătura ta.”

„Dar

ceea ce învăț eu este Biblia”, i-am răspuns.

„Ești

greșit, iar eu sunt total împotriva ta. Dacă totuși ai dreptate, lovește-mă cu orbire, căci Pavel l-a lovit odată pe un om cu orbirea. Haide, lovește-mă!” „Nu pot face aceasta, pentru că tu ești deja orb”, am răspuns eu. „Ce aș putea să mai fac eu, când tatăl tău, Diavolul, te-a orbit deja?”

Un

astfel de om este atât de orb, încât nu mai poate deosebi lumina de întuneric; nu poate face deosebirea între viață și moarte. Da, domnilor. El este orb cu adevărat.

Dar

Marele Medic era cu Israelul, așa că ei au văzut minunile săvârșite de El. Desigur.

Dar

ucenicii ce au părăsit ca să-L urmeze? Ei aveau plase, năvoade pentru pești, dar le-au lăsat acolo și au umblat cu El, așa că au văzut toate semnele și minunile săvârșite de El, au văzut Puterea lui Mesia.

Dacă

un om nu poate renunța la o zi de pescuit, ca să-L urmeze pe El, dovedește că în viața lui este ceva greșit.

Dar

ucenicii și-au lăsat năvoadele pline cu pești, deoarece chiar atunci au avut cea mai mare captură de pește. Totuși, au lăsat totul acolo și L-au urmat pe El, pentru că au crezut că era Mesia cel așteptat și doreau să vadă semnele care Îl urmau. Și le-au văzut.

Eu

aș părăsi orice lucru din lume, indiferent care ar fi acela, numai ca să-L văd pe Isus Hristos descoperindu-Se în mod deosebit în viața mea, pentru că aceea este dovada că am trecut din moarte la viață. Eu știu că El este Mesia; știu aceasta cu toată convingerea mea și mai știu că dacă Îl cred pe Cuvânt, EL locuiește în mine, după ce m-a salvat din viața păcătoasă în care trăiam. Eu pot vedea peste tot semnele Lui, care dovedesc că El este același ieri, azi și în veci.

Eu

am părăsit totul ca să-L am pe El. Am aparținut de o organizație bună și am avut o biserică bună, una din cele mai bune din țară, dar am lăsat totul. Atunci ei mi-au spus: „Billy, îți vei pierde mințile și vei deveni un holly-rollers”, dar eu le-am răspuns: „Puteți să-mi luați chiar în clipa aceasta carnetul de membru, pentru că sunt hotărât să-L urmez pe Duhul Sfânt.” Sincer.

Înțelegeți?

Tu trebuie să părăsești totul și să-L urmezi pe El, pentru că dacă cineva părăsește totul pentru a-L urma pe El, Dumnezeu Îl va răsplăti cu o abundență de binecuvântări, iar eu cred că nimic nu se poate compara cu aceasta.

Ucenicii

știa ce trebuia să facă Mesia. Ei au citit Biblia și știa bine ce anume trebuia să facă El; ei știa că era timpul să vină. Oh, iar când L-au văzut pe acel Bărbat ridicându-Se în scenă și potrivindu-Se întocmai în tablou, au fost gata să părăsească totul și să facă tot ce le va spune.

De

ce aceasta? Pentru că dacă El era Mesia, înseamnă că era Viață pentru ei.

Astfel,

când au fost chemați să lase totul și să-L urmeze, au făcut-o imediat.

Așa

este și astăzi. Dacă acest mesaj este botezul cu Duhul Sfânt din timpul din urmă, (când El a spus că va turna ploaie timpurie și târzie), dacă aceste lucruri sunt corecte, înseamnă că merită

să părăsim totul și să-L urmăm.

Isus

a spus: „Iată

semnele cere-i vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor

lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”

(Marcu 16.17-18).

Tot

El a spus că: „Cine

crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

Și

oricine trăiește, și crede în mine, nu va muri niciodată.”

(Ioan 11. 25-26).

Și:

„Cine

crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac eu; ba încă va face altele și mai mari...”

(Ioan 14.12).

Tot

Isus a spus: „Cum

M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi.”

(Ioan 20.21).

Vedeți?

Când Tatăl L-a trimis pe Fiul, era cu El și era în El. Tot așa, când Isus trimite un om, este cu el și în el, făcând aceleași

lucrări: „Și

iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului.”

(Matei 28.20).

Fraților,

aceasta este mai bună decât toate crezurile și lucrurile lumii; decât aderarea undeva unde se neagă aceste lucruri mărețe. Păi, noi ar trebui să fim cei mai fericiți oameni din lume, pentru că putem să-L vedem pe Dumnezeu lucrând atât de minunat printre noi și știm că am părăsit totul ca să-L urmăm pe El. Amin.

Aceasta

mă face să mă simt plin de recunoștință față de El. Ei au părăsit totul ca să-L urmeze pe El, iar noi, cei de astăzi, trebuie să facem la fel. Da, noi trebuie să părăsim totul, așa cum au făcut și înaintașii noștri.

Haideți

să vedem acum ce a lăsat Isus pentru noi, pentru că El a renunțat la totul.

El

avea o casă în cer, dar a renunțat la ea și a venit pe pământ, unde nu a avut nici măcar unde să-Și pună capul. Așa este. A ajuns atât de jos, atât de sărac, încât nu a avut nici măcar un pat pe care să doarmă. Astfel, a spus odată:

„*Vulpile*

au viziuni, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde să-și odihnească capul.”

(Matei 8.20). Vedeți? Ce a obținut în schimb? A fost ridicat atât de sus încât a trebuit să privească în jos ca să vadă cerul.

Dar când a fost pe pământ, a fost numit cu numele cel mai josnic care există în lume: i s-a spus Beelzebul. Da, când L-au văzut deosebind duhurile, oamenii au spus: „Este un ghicitor; un diavol; un Beelzebul.”

Ghicatoria

vine de la Diavolul, iar ei L-au numit „un drac”, cel mai josnic lucru dintre toate.

Vedeți?

Cel căruia I s-a dat cel mai josnic nume, s-a dus în cea mai de jos cetate și cel mai mic om de acolo s-a uitat la El de sus – Zacheu din Ierihon.

I
s-au dat denumirile cele mai josnice. Astfel, a fost numit „nelegitim” pentru că se credea că a fost născut în afara căsătoriei. Vedeți, chiar de la început a avut de luptat cu aceste lucruri. „*dar Dumnezeu I-a dat Numele care este mai presus de orice nume: Domnul Isus Hristos.”*

Aleluia! Asta este.

El

a lăsat totul și a fost răsplătit.

Creatorul

cerurilor și al pământului a coborât pe pământ și nu avea ce

să mănânce, așa că Satana s-a dus să-L ispitească. El postea pentru noi, dar a primit o „hrană” despre care ceilalți nu știau nimic.

Într-o zi, ucenicii Îl rugau să mănânce și-I ziceau: „*Învățătorule, mănâncă!*”, dar El le-a zis: „*Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți.*” (Ioan 4.31-32).

Aici pe pământ, El nu avea acoperiș, nici casă, nici nimic care să-I aparțină, dar știți ceva? A devenit un Adăpost pentru fiecare din noi, deoarece Dumnezeu L-a făcut un Acoperiș pentru întreaga rasă umană. Da, El n-a avut un acoperiș pentru Sine, dar este Acoperișul nostru.

Oamenii din timpul nostru au vorbit atât de mult despre acele adăposturi săpate în pământ, dar spuneți-mi ce se va întâmpla când acele bombe vor lovi pământul făcând cratere adânci de cincizeci de metri, pe sute de mile pătrate? Păi, s-ar rupe fiecare os din voi și dacă v-ați afla la o jumătate de milă în adâncime. Cu siguranță.

Dar noi avem un Adăpost, fraților, iar Acela este Isus Hristos. Amin.

Zilele trecute am auzit cum se laudă Rusia peste tot, spunând: „Noi am trimis primul om în spațiu!”, dar eu vă spun altceva:

„Noi

avem Unul de două mii de ani în spațiu.” Amin. Noi avem un Mijlocitor care într-o fracțiune de secundă merge în cer și coboară pe pământ. Desigur. Noi avem un Om în spațiu, dar ei nu au nimic. El a trebuit să devină un Adăpost pentru noi, iar pentru aceasta a renunțat la calitatea de Fiu al Tatălui și S-a făcut păcat pentru noi. Ați știut aceasta? El nu a cunoscut păcatul, dar S-a făcut păcat pentru noi. Păcatele noastre au fost puse asupra Lui. El a renunțat la calitatea de Fiu și a devenit păcat, așa că acum, poate să-i facă pe păcătoși, fiii lui Dumnezeu. Amin. Aceasta este partea bună. Vă dați seama? Să-i ia pe păcătoși și să-i facă fii. Ce privilegiu. Da, domnilor.

Dumnezeu

nu rămâne dator cu nimic. Cu siguranță că nu.

Priviți:

El Și-a dat puterea și S-a făcut slab, ca să devină Tăria noastră; o, și este Tăria de care avem atât de multă nevoie!

Un

poet spunea:

El

este tăria mea, zi de zi,

Fără

El aș cădea.

Ce

minunat!

Părăsiți

lumea! Părăsiți părerile voastre; părăsiți îndoielile voastre; părăsiți tulburările voastre! Părăsiți totul și primiți-L pe El! Credeți-L pe El.

Tu

zici: „Oare să fie chiar așa? Au trecut zilele minunilor?”

Părăsiți

acele păreri și credeți!

Sau:

„Isus este cu adevărat Vindecătorul, sau ceea ce se petrece între acești oameni este doar o lucrare mintală?”

Lăsați-vă

de acest fel de gândire!

Cum

veți ști dacă este bine sau rău? Este o făgăduință după care puteți ști aceasta.

Poate

zici: „O, eu cred că Duhul Sfânt a fost dat doar pentru ucenici!”

Nu

se poate așa ceva, pentru că dacă ar fi așa, înseamnă că Biblia se contrazice, pentru că Petru a spus clar în ziua de rusalii:

„Pocăiți-vă

și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci

făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți acei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeu nostru.”

(Fapte 2.38 -39).

Această

făgăduința arată clar că toți cei ce sunt chemați de Dumnezeu, în oricât de mare număr ar fi ei, au dreptul să vină și să primească darul Sfântului Duh. Părăsiți deci părerile voastre și luați Cuvântul lui Dumnezeu.

Tu

zici: „Există cu adevărat vorbirea în limbi, sau este doar o bolboroseală?”

Părăsiți

astfel de părerii, pentru că Isus a spus: „Iată semnele care-i vor însoți pe cei cer vor crede....vor vorbi în limbi noi...”

(Marcu 16.17). Vedeți, aceasta o spune Biblia.

„Vrei

să spui că semnele pe care le văd în adunare, sunt de la Dumnezeu?”

Sigur

că da.

„Păi,
am văzut oameni care trăiau oricum, apoi mergeau, se rugau pentru bolnavi și bolnavii se vindecau.”

Este
corect, pentru că Isus a spus: *„Nu
este nimeni care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată
grăi de rău îndată după aceea.”*
(Marcu 9.39).

Deci,
dacă omul greșește, apoi ia darul lui Dumnezeu și-l folosește,
fiind greșit, este problema lui cu Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu va
avea de-a face cu el din cauza aceasta.

Vedeți?
Există doar o modalitate de a avea un dolar fals: să-l faceți după
cel original.

Poate
zici: „Nu vreau să mă mai duc la biserică pentru că sunt prea
mulți fățarnici acolo.”

Dacă
gândești așa, înseamnă că ești un fățarnic mai mic, de aceea
te poți ascunde după ei. Așa este.

Zilele

trecute am citit un articol despre un om care deși era orb, surd și mut, mergea la școala duminicală.

Ei

I-au întrebat folosindu-se de limbajul Braille: „De ce te duci la biserică, doar nu-l auzi pe predicator ce spune și nici nu auzi cântările?”

„Fac

aceasta pentru că vreau să vadă toată lumea de ce parte sunt”, a răspuns el.

El

voia ca Diavolul și lumea să vadă de partea cui este. Aceasta este bine. Da, domnilor.

Ce

altceva a mai făcut Isus? El Și-a dat viața Sa pentru a o salva pe a mea și a ta. Și a făcut aceasta nu pentru că a trebuit, ci pentru că așa a vrut; Și-a dat viața de bună voie pentru că așa putea să ne salveze pe noi. Din cauza aceasta, El este singurul care poate să vă salveze. Nu este nimeni altcineva care s-o poată face, ci numai El.

Eu

cunosc o denominațiune care susține că biserica lor poate să vă salveze, dar nu este adevărat. Voi nu sunteți salvați de biserică. Nu, nu. Ori sunteți salvați de Isus Hristos, ori sunteți pierduți. Da, domnilor. Isus Hristos este Salvatorul vostru, de aceea singurul lucru pe care trebuie să-l faceți, este să vă pocăiți de păcatele voastre. Da, domnilor.

El

Și-a dat viața pentru noi, de aceea, se cuvine ca la rândul nostru să ne dăm viața pentru El. Da, se cuvine să lăsăm totul, toată necredința și celelalte și să mergem să-L urmăm pe El, așa cum au făcut și ucenicii.

Nu

v-ar plăcea să-L urmați pe El? De ce? Ca să vedeți semnele venirii Lui.

Acum

amintiți-vă: Biblia a făgăduit că în zilele din urmă, Lumina va străluci din nou, iar atunci ploaia timpurie și cea târzie vor fi împreună. Prorocul a spus că „*spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7).

Va

fi o zi deosebită, când nu va fi nici zi nici noapte. Dar ce fel de zi este aceea? Este o zi ploioasă, cețoasă și mohorâtă. Desigur, soarele strălucește, dar dincolo de nori, însă cu toate acestea dă suficientă lumină ca să puteți vedea pe unde să umblați.

Aceasta

am avut timp de două mii de ani. Vedeți? Am umblat prin credință și ne-am gândit: „Păi, este în ordine. Noi credem, mergem la biserică și ne trecem numele într-un registru, ceea ce este suficient. Am citit despre lucrurile care s-au întâmplat la început, dar acele zile s-au dus.”

Vedeți?

Așa este de sute de ani, doar o zi mohorâtă, dar Dumnezeu a spus prin prorocul Său: „*dar spre seară se va arăta lumina.*”

Acuma,
același soare care răsare în est, apune în vest; și același Isus care a revărsat Duhul Său peste oamenii din est, L-a revărsat în aceste zile din urmă și peste oamenii din vest.

El
a făcut o făgăduință și a spus: „*Cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi și la venirea Fiului omului.*”
(Luca 17.30).

Dumnezeu
într-un trup de carne, a stat și a mâncat împreună cu Avraam, iar în timp ce stătea acolo cu spatele spre cortul în care se afla Sara, a spus ce gândea ea. El i-a spus lui Avraam care era numele lui, cum se numea Sara și ce avea să se întâmple peste un an când urma să-l viziteze din nou.

Sara
nu a crezut și a râs în sinea ei, în cort, dar Îngerul i-a zis lui Avraam:

„De
ce a râs Sara?”

Și
Isus a spus: „*Cum a fost în zilele acelea, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.*”

După

cum am mai spus, o spun din nou: întotdeauna au existat trei categorii de oameni, așa cum au fost cei trei fii ai lui Noe: Sem, Ham și Iafet. De-a lungul timpului s-au desprins trei categorii de oameni: credincioșii, formalistii și necredincioșii. Așa au fost numiți atunci, iar acum este la fel.

Isus

a spus: „Cum

a fost în zilele lui Lot, așa va fi și în zilele când va veni Fiu omului.”

Acum

priviți. Avraam a părăsit totul ca să urmeze calea Domnului. El s-a ținut de acea făgăduință ani și ani, mai precis douăzeci și cinci de ani. Și iată-l aici, în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, stând în câmp împreună cu cirezile și turmele lui, în timp ce Lot trăia în luxul din Sodoma, având tot ce-și dorea.

Apoi,

iat-o pe Sara, care odinioară era cea mai frumoasă fată din ținut, stând acolo lipsită de toate, în timp ce doamna Lot avea toate acele sisteme noi de canalizare, știți voi, și toate lucrurile. Ea trăia luxos acolo jos, căci era soția primarului și aparținea de cea mai mare biserică. Da, domnilor.

Ea

frecventa tot felul de asociații și nici nu se gândea să renunțe la ele. Astfel, atunci când a trebuit să părăsească toate acele lucruri, a continuat să privească înapoi până s-a transformat într-un stâlp de sare. De ce aceasta? Pentru că a iubit mai mult lumea decât izbăvirea adusă de acel înger.

Acum

observați cele trei categorii:

-

necredincioșii - lumea simbolizată prin sodomiți;

-

formaliștii sau căldiceii - membrii bisericii simbolizați prin Lot și

-

biserica chemată afară și aleasă, simbolizată de Avraam și grupul lui.

Unde

au mers acei îngeri? La Avraam și la gruparea lui. Da. Apoi, doi dintre ei s-au dus acolo jos, ca și evangheliștii aceștia moderni.

Desigur,

noi avem evangheliști mari, care merg la bisericile denominaționale de astăzi, unul dintre cei mai vestiți fiind Billy Graham. El merge printre ei și spune: „Ieșiți afară din Sodoma!” dar noi nu mai trebuie să strigăm aceasta, pentru că ei trebuia să fie deja ieșiți afară.

Dacă

sunt chemați de Duhul Sfânt, ei au părăsit de multă vreme Sodoma.

Biserica

a părăsit Sodoma și trăiește separată, afară din ea. De altfel, cuvântul „biserica” înseamnă „cei chemați afară, separați”, pentru că Domnul spune: *„Ieșiți afară din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei; nu vă atingeți de ce este necurat...”* (2Corinteni 6.17).

Dacă nu ați făcut aceasta, sunteți încă jos în Sodoma; sunteți doar niște membri ai bisericii, niște căldicei. Voi ar trebui să vă separați, să vă despărțiți de lucrurile lumii, să ieșiți afară și să trăiți curat și sfânt, păzind în totul poruncile lui Dumnezeu.

Amintiți-vă că doi dintre cei trei îngerii, s-au dus jos în Sodoma, iar acolo au făcut o singură minune: au lovit poporul cu orbire.

Păi, exact aceasta fac predicatorii Cuvântului: îi orbesc pe oameni.

Mulți dintre acești mari predicatori de astăzi, au vizitat Phoenixul, dar ei nu au făcut minuni, ci i-au orbit doar pe cei necredincioși, pe sodomiți, prin predicarea Cuvântului că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

Dar aici, este biserica duhovnicească, nu biserica firească, nici sodomiții; este biserica duhovnicească ce crede în Dumnezeu, și care este vizitată de El la fel ca Avraam.

Avraam

este simbolul desăvârșit al seminței lui; al seminței ce avea să vină după el; al bisericii, pentru că Dumnezeu a făgăduit că va avea un popor dintre neamuri, care va purta numele Lui, o sămânță împărătească, așa cum am predicat duminică.

Această

biserică este chemată afară și separată. Ea a părăsit totul, și a ieșit afară din lume ca să umble cu Duhul Sfânt, așa cum a făcut Avraam.

Dar

care a fost semnul pe care l-a văzut Avraam la sfârșitul călătoriei?

El

aștepta un fiu, este adevărat? Desigur. Și vă întreb: suntem noi sămânța lui Avraam? Atunci înseamnă că și noi așteptăm un fiu, da? Pe Fiul făgăduit al lui Dumnezeu.

Acum

priviți: Avraam a văzut lucrările tainice ale lui Dumnezeu când a fost chemat să aducă acea jertfă, în urma căreia a confirmat legământul Său cu el. Mai mult, el s-a întâlnit cu Domnul de multe ori și în multe feluri, dar ultimul semn pe care i l-a arătat lui Avraam, a fost că a venit la el în trup de carne și a stat cu spatele către cortul în care se afla Sara.

Fără

nici o îndoială, Avraam a crezut că Acela este Dumnezeu. Unii oameni nu cred că acel Bărbat a fost Dumnezeu, dar Biblia spune că era. Avraam l-a numit Elohim, ori noi știm că Elohim este Marele

Creator al cerului și al pământului, iar El S-a făcut trup de carne ca un semn...

Îi

vedeți pe sodomiți, pe necredincioși? Vedeți membrii bisericii? Priviți-l apoi pe cel ales, pe cel chemat afară, căci în acesta se manifestă El în puterea Duhului Sfânt, într-un trup de carne. Amin.

Puteți

vedea că El este Mesia? Hristos reprezentat prin Biserica Sa, care trăiește aceeași viață și face aceleași semne și minuni, conform făgăduinței care spune:

„Cine

crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”

(Ioan 14.12).

Dacă

în mine ar fi duhul unui gangster, ar trebui să port arme și să fac faptele lui; dacă aș avea duhul unui pictor, ar trebui să pictez tablouri, înțelegeți? Iar dacă în mine este Duhul lui Isus Hristos, înseamnă că voi face lucrările lui Hristos, pentru că în mine este Viața Lui. Vedeți în cine Se descoperă El?

El

a renunțat la calitatea Sa de Fiu și a devenit păcat; a luat asupra Sa păcatele noastre, ca să poată face din noi, din niște păcătoși, fiii Săi. El a devenit „eu”, pentru ca eu să pot deveni „El”. El a devenit păcătos, pentru ca eu să pot deveni un fiu al lui Dumnezeu. O, este atât de cutremurător ceea ce a făcut El! Puteți vedea? El a luat locul vostru, pentru ca voi să

puteți lua locul Lui. Astfel, ați devenit moștenitori ai Împărăției împreună cu El.

El

a devenit un păcătos ca voi, pentru că păcatele voastre au fost puse asupra Lui, dar a făcut aceasta ca să vă poată lua, să vă facă creștini ai cerului și să stați împreună cu El în Împărăția lui Dumnezeu. Și iată: a pus Duhul Lui în voi, iar dacă Duhul Lui este în voi, veți face aceleași lucrări pe care le-a făcut El.

Și

cum S-a manifestat El când a fost aici pe pământ?

Tu

nu poți merge să dai „o raită” pe la ștrand, și să renunți la adunarea de vineri seara pentru că trebuie să te uiți la murdăriile de la TV, nici nu poți părăsi biserica, iar apoi să aștepti să-L vezi pe Hristos. Nu, nu, ci trebuie să părăsești toate acele lucruri care te țin departe de El și să-l urmezi pe Duhul Sfânt. Lăsați-L să Se manifeste printre voi, așa cum S-a manifestat Mesia pentru cei care L-au urmat la început. Ei s-au dus după El ca să vadă dacă era cu adevărat Mesia.

Ce

credeți că s-a întâmplat când Andrei și Filip au stat toată noaptea cu El? În dimineața următoare, Filip s-a dus într-o parte, iar Andrei în alta, este adevărat?

Andrei

s-a dus după fratele său și de îndată ce l-a găsit, i-a zis:

„Vino

și vezi, căci noi L-am găsit pe Mesia.”

(Ioan 1.41). Vedeți? Andrei știa că El este Mesia. De unde știa?

El cunoștea Scripturile și ca urmare știa cum trebuia să fie

Mesia.

Acum,

majoritatea evreilor din timpul acela, care frecventau acele mari

biserici, se gândeau: „Când va veni Mesia, va suna o trâmbiță

în cer și Dumnezeu va da ceva la o parte și va coborî pe scări,

iar ovațiile îngerilor vor răsună peste tot pământul. Mesia va

coborî pe acele scări însoțit de un alai de îngeri și va veni

direct în acest templu, apoi Își va lua toiagul și va împărăți

peste tot pământul.”

Dar

priviți cât de diferit de gândirea lor, a venit El. Așa-i? Mesia

a venit biblic: intrând în Ierusalim, blând și smerit, călare pe

mâzul unei măgărițe. Vedeți?

Ei

l-au respins chiar și pe prorocul Ioan, care le spusese că știe

cine este Mesia, pentru că văzuse acea Lumină peste El.

Ioan

spunea: „*Eu*

nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis:

„Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se,

este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”

(Ioan 1.33).

Nimeni

altcineva nu a văzut aceasta, decât singur Ioan, pentru că făgăduința i-a fost dată lui.

Tot

așa, nimeni altcineva n-a văzut steaua pe care au văzut-o magii; iar în seara aceasta este la fel: voi puteți sta aici de două ori orbi și să nu vedeți puterea lui Dumnezeu. De ce? Pentru că nimeni nu poate înțelege până nu-i deschide Dumnezeu inima, deoarece este scris: *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine”*, și: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis...”* (Ioan 6.37,44). Asta este.

Deci,

am văzut că ei au părăsit totul și L-au urmat pe Mesia. Apoi, Andrei s-a dus la Petru și i-a zis:

„Mai

știi ce ne-a spus tatăl nostru? (Mă gândesc că în felul acesta a decurs discuția lor). El ne-a învățat că trebuie să vină Mesia, pentru că prorocul Moise a spus că Domnul, Dumnezeul nostru, va ridica din mijlocul nostru, un proroc ca și el. De asemenea am fost învățați că dacă printre noi este cineva duhovnicesc, sau un proroc și ne spune ceva ce se împlinește, să ascultăm de el, iar dacă ceea ce spune el nu se împlinește, să nu-l ascultăm. De asemenea, ni s-a spus că Mesia va fi un proroc, Dumnezeul - Proroc, așa că eu cred că Omul acela este El.”

„Dar

de unde știi, Andrei?”

„Vino
cu mine și vezi.”

El

s-a dus acolo cu fratele său și de îndată ce a pășit în
prezența lui Isus, El i-a spus: „*Tu
ești Simon, fiul lui Iona*”.

Aceasta a fost suficient pentru Petru, care a știut chiar atunci că
Cel ce stătea în fața sa era Fiul lui Dumnezeu.

În

acest timp, Filip se grăbea spre Natanael. Eu pot să-mi închipui
conversația dintre ei doi; cum Filip i-a povestit despre ceea ce i-a
spus Isus lui Petru și toate celelalte lucruri.

Iar

când a pășit în prezența lui Isus, El i-a zis: „*Iată
cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.*”

Uimit,

Natanael l-a întrebat: „*Rabi, de unde mă cunoști?*” Și Isus
i-a răspuns:

„*Te-am*

văzut mai înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

Atunci

Natanael a zis: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești
Împăratul lui Israel.*”

(Ioan 1.47-49). Aceasta a fost totul pentru el.

Odată,
o femeie josnică și murdară, care fusese căsătorită de cinci
ori, iar cel cu care trăia nu era bărbatul ei, a mers la fântână
să scoată niște apă, iar în timp ce trăgea găleata afară din
fântână, a văzut în apropiere un evreu de vârstă mijlocie,
care stătea și o privea.

El
i-a zis: „Femeie,
dă-Mi să beau.”

„Oh,
dar nu se obișnuiește ca un evreu să ceară ceva de la un
samaritean, pentru că între noi nu este nici o legătură.”

„Așa
este, dar dacă ai ști cine este Cel ce-ți cere apă, tu te-ai
grăbi să-i ceri Lui.”

Și a continuat să vorbească cu ea în felul acesta, căutând să
afle care este problema ei.

Isus
avea trebuință să treacă prin Samaria, pentru că El S-a
identificat doar cu evreii și nu cu neamurile. Aceștia sunt doar
urmașii lui Sem și Ham, dar poporul lui Iafet a fost lăsat afară.
De ce aceasta?

Noi,
anglo-saxonii, eram păgâni în închinare, în vremea aceea.

De

ce nu S-a descoperit și neamurilor cu același semn? Pentru că neamurile nu priveau după nici un Mesia, ci doar evreii și samaritenii Îl așteptau.

El

S-a descoperit ca Mesia în fața evreilor: lui Petru, lui Natanael, orbului Bartimeu, femeii cu scurgerea de sânge, etc.

Da,

iată-L făcându-Se cunoscut ca Mesia. De sute de ani, evreii și samaritenii credeau în venirea lui Mesia, iar dacă acum El era pe pământ, trebuia să Se descopere.

Priviți

numai, ce mărturie a avut bătrânul Simeon, care a fost dus de Duhul în Templu, ca să-L vadă pe Mesia:

„Eu

nu voi muri până nu-l voi vedea pe Hristos Domnul.” Și chiar în momentul când Maria a intrat cu Pruncul înăuntru, Duhul Sfânt i-a vorbit și i-a trimis acolo, iar când L-a văzut, L-a luat în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu, și a zis:

„Acum, slobozește în pace pe robul tău, căci au văzut ochii mei mântuirea ta...”

(Luca 2.28-30).

Simeon

nu putea trăi îndeajuns de mult, ca să-L vadă făcând lucrările Lui mesianice, dar a avut mărturia că El este Acela.

Biblia

spune că El S-a făcut cunoscut oamenilor, ca Mesia, ca fiind Dumnezeu Proroc pe care-L așteptau.

Și
discutând cu femeia de la fântână, i-a zis: „*Du-te de cheamă pe bărbatul tău.*”

„*Dar eu n-am bărbat*”, a răspuns ea.

„*Bine zici că n-ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut, iar acela pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.*”

„*Doamne, văd că ești proroc*”, a spus ea mirată, apoi a adăugat: „*Noi știm că atunci când va veni Mesia, ne va spune toate lucrurile, pentru că acesta va fi semnul după care Îl vom recunoaște.*”

Și
El i-a zis: „*Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.*”
- Ioan 4.10-26 -.

De
îndată ce a auzit aceasta, femeia și-a lăsat găleata și a alergat în cetate, unde le-a zis oamenilor:

„*Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce-am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?*”

(v. 29).

Vedeți?

„Nu este acesta semnul pe care urma să ni-l arate ca să-L recunoaștem?”

El

nu l-a mai făcut nici unuia dintre ei, dar Biblia spune că oamenii din cetate au crezut din pricina mărturiei femeii. Amin.

Acum

este timpul neamurilor. Noi am avut două mii de ani de urcușuri și de coborâșuri, de intrări și de ieșiri, de organizații, de certuri, contradicții și lupte, de teologii și seminare și multe altele.

El

i-a primit pe acei samariteni care și-au părăsit zeii ca să-L slujească pe Dumnezeu și așteptau venirea lui Mesia, pentru că El este un Tată corect care nu îi face unuia într-un fel și altuia într-un alt fel, ci procedează cu toți la fel.

Acum

au trecut două mii de ani, iar Duhul Sfânt a căzut peste noi, așa că am vorbit în limbi și am văzut semne și minuni, dar ultimul semn pe care l-a văzut Avraam înainte de a primi fiul făgăduit, a fost arătarea lui Dumnezeu însuși într-un trup care putea mânca. Atunci, El a făcut același semn pe care l-a făcut Isus pentru a dovedi că El este Mesia; și El a spus că în zilele din urmă se va întâmpla la fel.

Prieteni,

acesta este timpul acela. Când evreii L-au văzut pe Isus vorbind cu Natanael, au trebuit să dea un răspuns adunării lor. Ei știau bine ce a făcut El, așa că nu puteau nega, dar când au stat în fața adunării, au spus: „Omul acesta este un Beelzebul!” De fapt, aceasta credeau ei în inima lor, dar Isus le cunoștea gândurile, de aceea le-a spus: *„Dacă vorbiți împotriva Mea, a Fiului omului, vă iert, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucruri, iar cine va vorbi împotriva Lui, nu va avea iertare nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare.”*

O,

fraților, sunt atât de bucuros pentru că în seara aceasta avem printre noi binecuvântările cincizecimii! Amin.

Este

minunat că aici stau frați din Biserica lui Dumnezeu, din Adunarea lui Dumnezeu și din multe altele. Continuați să mergeți înainte, pentru că Dumnezeu a dat Duhul Sfânt tuturor celor care-L ascultă. În ordine.

Haideți

să ne adunăm împreună și să ne bucurăm, pentru că am părăsit lumea și suntem sămânța lui Avraam; suntem sămânța împărătească a lui Hristos.

Și

care a fost semnul dat înainte de nimicirea Sodomei și de nașterea fiului făgăduit?

Dumnezeu

a făgăduit, prin Isus Hristos, că exact așa va fi și în zilele „Sodomei” de astăzi.

Uitați-vă

la lumea de astăzi. De când este lumea nu s-au văzut atât de mulți perversi ca acum. Cutia mea poștală este plină de scrisori de la mamele care plâng pentru copiii lor, iar de curând am citit într-un ziar că 30% din californieni s-au transformat în perversi. Peste tot este numai murdărie. Perversi care schimbă mersul natural al lucrurilor, exact ca în Sodoma.

Uitați-vă

la Billy Graham, mesagerul lui Dumnezeu care merge acolo jos și răspândește Evanghelia.

Dar

cum este cu Biserica aleasă, pentru că și ea trebuie să aibă un semn, nu-i așa?

Eu

cred că dacă în seara aceasta vom lăsa necredința la o parte; dacă-L vom crede pe Domnul Isus și-L vom urma, vom putea vedea semnul dat care a fost făgăduit de El pentru timpul sfârșitului.

Haideți

să ne plecăm capetele. Este cineva care nu-L cunoaște ca Mântuitor personal și vrea să lase totul ca să-L urmeze?

Ridicați

doar mâna și spuneți: „Roagă-te și pentru mine, frate Branham, fiindcă doresc să fiu un creștin adevărat.”

Dumnezeu
să vă binecuvânteze.

Aș
vrea să vă spun ceva. Frate și soră, eu nu am intenția de a vă
jigni, dar voi sunteți răspunzători pentru Cuvânt, pentru că
este scris: *„Dacă
rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele...”*
(Ioan 15.7).

Uneori
trebuie să spun cuvinte dure, care mă taie și pe mine, în special
surorilor, pentru că după cum știți, la început Satana a
folosit-o pe femeie. Desigur, femeia a fost incubatorul care a adus
viața, și tot o femeie l-a adus și pe Isus Hristos pe pământ,
dar El nu a fost Fiul ei, pentru că după cum știți, nu i-a spus
niciodată mamă.

Aici
este o audiență amestecată, dar vă rog să mă ascultați. Ovulul
fecundat nu a venit de la Maria, ci totul a fost creat de Dumnezeu,
apoi Duhul Sfânt a umbrit-o. Acesta este motivul pentru care Isus nu
a putut s-o numească mamă: ea era numai incubatorul folosit de
Dumnezeu ca să aducă la viață acel Copilaș.

Voi,
adulții, înțelegeți că pentru a putea vorbi de conceperea unui
copil, este nevoie de spermatozoidul care vine de la bărbat și
fecundează ovulul femeii, dar în cazul nașterii lui Isus Hristos
nu a putut fi vorba de un act sexual; în nici un caz.

Dumnezeu

a creat acel Copilaș, pentru că El a creat atât celula de viață cât și oul. Desigur. El a fost întâiul născut din toată zidirea, de aceea nu i-a spus niciodată „mamă”.

Odată,
cineva l-a zis: „Iată,
mama Ta și frații Tăi stau afară și caută să vorbească cu
Tine.” Dar Isus a răspuns:

„Cine
este mama Mea, și care sunt frații Mei?”

Apoi,
Și-a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: „Iată mama Mea
și frații Mei!

Căci
oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este
frate, soră și mamă.”
(Matei 12.47-50).

El
o numea „femeie”, pentru că aceasta era.

Când
spun aceasta, mă gândesc că unii din voi, catolicii, faceți din
Maria o zeiță sau o împărăteasă a cerului. Așa ceva nu este
corect. Ea a fost într-adevăr o femeie bună, dar nu este cu nimic
mai presus de orice altă femeie, singura deosebire fiind că ea a
fost aleasă să nască Copilașul. Ea fost doar incubatorul.

Celula

de sânge vine întotdeauna de la sexul masculin, dar în cazul acesta, celula de sânge a venit de la Creator, de aceea Isus nu a fost evreu, nici dintre neamuri, ci era Dumnezeu. Așa este.

Dumnezeu

însuși și-a creat un trup în care a locuit; iar acest trup era Fiul Lui, Isus Hristos. Sfânta fecioară a născut această Ființă, care a fost concepută fără păcat, de Duhul Sfânt, dar Maria nu a avut nimic de la ea (mă refer la ovul), ci totul a venit de la El: și oul și sămânța de viață.

Bărbatul

are celula de sânge, iar femeia, oul, dar ca să se poată naște copilul trebuie să fie o concepție. În cazul nașterii lui Isus, însă, nu a fost nimic decât o umbră a Duhului Sfânt, Dumnezeu creând în femeie și oul și celula de sânge.

Așa

a venit Salvatorul meu, fără de care noi toți am fi fost pierduți.

Acum

le voi spune ceva femeilor. Poate unele dintre voi, chiar pentecostale fiind, v-ați făcut vinovate de purtarea hainelor imorale, de tăierea părului și de alte lucruri de felul acesta. Am observat că aici, în Arizona, nu sunt prea multe femei care se fardează. Ei bine, nu este nici un text biblic care să spună că nu ai voie să te fardezi, dar noi știm, pur și simplu, că acest lucru este greșit pentru că așa face lumea. În ce privește însă tăierea părului, avem Cuvântul Bibliei care arată că o femeie care face acest lucru își necinstește capul. Dacă ea face acest lucru, apoi privește spre Dumnezeu și spune că are Duhul Sfânt, dovedește că este ceva greșit cu ea.

Același

lucru este valabil în ceea ce privește purtarea îmbrăcăminteii bărbătești. O, soră dragă, nu tânji după lume! Las-o în urmă și ține-te de Hristos.

Poate

ziceți: „Bine, dar ce diferență este?”

Este,

pentru că Biblia spune: *„Ferice de cei ce păzesc toate poruncile Lui, căci ei vor avea parte la pomul vieții...”*

Vinovat de puțin, înseamnă vinovat de tot, iar voi știți aceasta.

Dacă

aveți Duhul Sfânt, cu siguranță El vă va spune mai bine.

Dacă

sunteți vinovați, dar doriți să faceți un nou început în seara aceasta, spuneți: „Frate Branham, nu mi-am dat seama, dar am alunecat tot timpul. De aceea, vreau să încep din nou și să-L slujesc pe Dumnezeu cum se cuvine.”

Ridicați

mâna și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.”

Dumnezeu

să vă binecuvânteze pe toți.

Dacă

în inima voastră este ceva care vă spune că sunteți greșiți undeva, să știți că Dumnezeu este aproape de voi; dar dacă ați auzit Cuvântul atât de clar și totuși mai stați pe loc și spuneți: „Nu-l voi asculta pentru că nu știe ce vorbește,” să știți că ceva este greșit cu voi. Acela este Satana. Asta-i tot. El este împotriva lui Dumnezeu; este împotriva legilor Lui, și este împotriva Cuvântului Lui.

Nu

demult, un predicator renumit, m-a chemat în camera lui, și-a pus mâinile peste mine și mi-a zis:

„Dacă
continui așa, îți vei distruge slujba.”

„De
ce?” l-am întrebat eu.

„Pentru
că întotdeauna îi mustri pe oameni din pricina felului lor de a fi. De ce faci aceasta, pentru că oamenii cred că ești proroc?”

„Eu
nu sunt proroc”, am răspuns eu.

„Dar
oamenii cred că ești, așa că de ce nu-i înveți lucruri spirituale, cum pot să primească binecuvântările Duhului și alte lucruri de felul acesta?”

„Cum
aș putea să-i învăț lucruri duhovnicești, când ei nu cunosc
nici Abecedarul? Nu au nici măcar bunul simț de a se alinia cu
Cuvântul. Și dacă nu cred lucrurile firești, cum le vor crede pe
cele duhovnicești?”

„Bine,
dar dacă continui așa, îți vei distruge slujba.”

„Orice
slujbă care este distrusă de Cuvântul lui Dumnezeu, să fie
distrusă!”

Întoarceți-vă
la Cuvânt! Dacă fumați și totuși pretindeți că aveți Duhul
Sfânt, să vă fie rușine!

Voi
ziceți: „De ce te tot iei de femei?”

Voi,
bărbaților, care le dați voie soțiilor voastre (femeilor) să
facă aceste lucruri, iar apoi să vă numiți creștini, să vă fie
rușine! Știu că este dur ceea ce spun, dar este vremea să vă
puneți în ordine.

Este
timpul ca Duhul Sfânt să vină să-Și ia Mireasa; dar dacă nu se
aliniază în totul Cuvântului Său, înseamnă că este ceva
greșit.

Voi,

cei care nu veniți la biserică, ci stați acasă și vă uitați la programele TV, să vă fie rușine! Poate vă gândiți că veniți la biserică pentru că trebuie, pentru că este o poruncă ce vă obligă s-o faceți, dar nu trebuie să gândiți așa; este o onoare să veniți aici. Dacă însă nu vă place să veniți, înseamnă că pe undeva este ceva greșit.

Duhul

Sfânt vă face să vă placă să-l slujiți lui Dumnezeu.

Acum,

în timp ce stăm cu capetele plecate, toți cei ce simt că ar dori să aibă un nou început cu Dumnezeu, să ridice mâna.

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Am să mă rog pentru voi.

Tată

ceresc, eu am vorbit cuvintele Tale, cât am putut de clar, și am făcut aceasta, nu ca să par mai deosebit, pentru că dacă aș face-o gândind așa, ar trebui să mă grăbesc spre altar. Dar dacă îl văd pe fratele și sora mea într-o barcă ce se scufundă și nu strig la ei, nu-i avertizez și nu fac ceva ca să încerc să-i scot din acea stare, dovedesc că nu-i iubesc.

Eu

încerc însă să-i scot afară ca să fie în siguranță.

O,

Dumnezeul cerului, Te rog pentru fiecare din cei care și-au ridicat

mâna. Am văzut că au făcut aceasta și unele femei cu părul tăiat, ceea ce dovedește că Duhul Sfânt le-a făcut să știe că au greșit. Totuși, sunt mulți care nu și-au ridicat mâna.

Eu știu că Tu ești Judecătorul tuturor, deci Te rog, Dumnezeule, să-i salvezi și pe aceștia. Ai milă, Doamne.

Tată,
noi știm că trebuie să lăsăm lumea și lucrurile ei, pentru că altfel nu-Ți putem sluji, de aceea Te rog să Te descoperi în mijlocul nostru, astfel ca ei să poată vedea că le-am spus adevărul. Oamenii pot spune orice, dar când Dumnezeu vine și Își legitimează Cuvântul, dovedind că este Adevărul, nimeni nu mai are nici o scuză.

Te rog, Tată, să ne dai aceste lucruri în seara aceasta. Poate că mulți dintre ei sunt păcătoși - unii chiar au ridicat mâna dovedind că recunosc aceasta -, de aceea, Te rog să-i încredințezi Tu că sfârșitul este aici, că Fiul făgăduit este gata să vină la Sămânța lui Avraam și că Sodoma va arde.

Într-o zi nu va mai rămâne piatră pe piatră în Phoenix, iar văile vor fi netezite. În seara aceasta, în oraș sunt o mulțime de bărbați și femei care beau, fumează și duc o viață imorală de aceea, Dumnezeule, privesc și mă întreb ce rost mai are să încerc? Dar apoi privesc prin toate acestea și văd o Lumină micuță aici, alta dincolo, și știu că aceia sunt creștinii adevărați care se roagă. Ei strigă pentru urâciunile care se petrec în oraș, iar Îngerul a fost însărcinat să-i pecetluiască și să-i însemneze, pentru că sunt cei ce vor fi cruțați de mânia Lui... Ei nu vor

avea nici o scuză, pentru că mesajul acesta va fi pus pe ecran, pe bolta cerească, iar noi toți va trebui să dăm socoteală.

Gândindu-mă

la aceasta, Te rog, Tată, să tai împrejur inimile lor de orice lucru din lume, ca să poată trăi evlavioși în lumea aceasta de astăzi. Ascultă-ne, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Îmi

pare rău pentru că v-am ținut atât de mult. În fiecare seară termin pe la ora zece, dar în seara aceasta aș vrea să termin la ora nouă treieci.

Voi

știți cu toții că eu nu sunt un predicator, pentru că nu am nici o educație și folosesc cuvinte vechi din Kentucky, dar sunt un creștin, pentru că Domnul Isus m-a salvat din păcat. El nu mi-a dat un alt Cuvânt, ci mi-a dat Ceva prin care poate dovedi că ceea ce știu este Adevărul și că nu aduc o interpretare personală. Astfel, eu nu fac decât să spun ceea ce a spus El, pentru că aceasta-i tot ce știu. Eu nu știu dacă mai departe este transmis cum îl spun, sau este interpretat, dar eu Îl spun așa cum mi-L dă El și am putut vedea că întotdeauna a venit în spatele Lui ca să-L legitimeze.

Eu

cred că Isus Hristos vine curând; cred că El este același ieri, azi și în veci; și cred că ceea ce a spus El atunci când a zis:

„Încă

puțină vreme și lumea

(cosmos, ordinea mondială) nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea (voi, biserica), *pentru*

că Eu

(pronume personal) *voi*

fi cu voi și în voi, până la sfârșitul veacului."

De aceea: *„Lucrările*

pe care le fac Eu, le veți face și voi."

Credeți aceasta?

Noi

am aflat ce lucrări a făcut El și cum S-a descoperit, de aceea, rugămintea mea din seara aceasta este ca, indiferent cât de mult mă va unge pe mine, să vă ungi și pe voi, pentru că atunci când Duhul Sfânt va vorbi aici, trebuie să aibă pe cineva care să-L asculte.

Într-o

zi, Isus a trecut printr-o mulțime de oameni, care-l ziceau: *„Rabi, rabi, ne bucurăm să Te avem printre noi!"*

dar El a mers mai departe și acolo a venit o femeie care s-a atins de poala hainei Lui, după care s-a retras. Atunci Isus S-a oprit și a întrebat: *„Cine*

M-a atins?",

iar Simon Petru i-a spus, ca un fel de mustrare:

„Cum

poți întreba așa ceva când toată mulțimea aceasta încearcă să pună mâinile pe Tine?"

„A

fost o atingere mai deosebită pentru că din Mine a ieșit o putere." După care S-a întors și a privit peste mulțime, fiindcă acolo era cineva care-L atinsese prin credință. Poate că erau sute de oameni acolo, dar cel care-L atinsese o făcuse prin credință. Și curând a văzut-o pe acea femeie, i-a spus despre

scurgerea ei de sânge, și imediat sângerarea s-a oprit, fiind pe deplin vindecată.

Prieteni,

El este același ieri, azi și în veci.

Ieri

am împărțit numere de rugăciune, așa că vom începe de la numărul optzeci și cinci până la o sută. Toți cei care au numerele de rugăciune cuprinse între 85-100, să vină sus. În ordine. Câți sunt? Lipsește cineva? Opt.

Acum

aș vrea să mă ascultați cu atenție. Să nu veniți aici cu păcate, ci mărturisiți-le înaintea lui Dumnezeu. După ce faceți aceasta, puteți veni.

Câți

dintre cei care nu aveți numere de rugăciune, doriți să fiți vindecați de Isus? Ridicați mâna.

Acum

îi voi întreba ceva pe frații predicatori din spatele meu.

Fraților,

este adevărat că noi, ca lucrători ai Evangheliei, credem că El este Marele Preot care poate fi atins de slăbiciunile noastre, așa cum putem citi în Evrei? Este adevărat, fraților? Câți din adunare știu că Biblia spune aceasta?

Ei

bine, dacă El este Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre și în același timp este Același ieri, azi și în veci, cum ar trebui să acționăm?

Femeia

cu scurgere de sânge avea nevoie să se atingă de El, iar după ce a făcut aceasta, Isus S-a întors, a căutat-o până a găsit-o, apoi a chemat-o. Este adevărat?

Acum,

dacă El este Marele Preot, înseamnă că trebuie să procedeze la fel, este adevărat?

Voi

nu aveți nevoie de numere de rugăciune, ci singurul lucru care vă trebuie este credința în Dumnezeu. Credeți din toată inima că Isus Hristos vindecă boala și suferințele voastre, și o va face cu siguranță.

Acum

haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Dacă El va face acest lucru, câți dintre voi Îl vor primi? Să vă văd mâinile.

Fie

ca Domnul să vă dea tot ceea ce cereți.

Tată

ceresc, eu am găsit că Cuvântul Tău spune că trebuie să părăsim totul ca să Te urmăm pe Tine, deci, cei care au lăsat totul,

trebuie să Te vadă. În ce-i privește pe cei care nu vor lăsa păcatul și nu Te vor urma, ei nu vor putea înțelege niciodată.

Noi

știm că păcatul este necredința. Indiferent cât de sfânt trăim, dacă nu credem suntem niște păcătoși, iar Biblia spune că „*cine nu va crede, va fi osândit.*”

Prin urmare, noi știm că trebuie să credem fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Acel Cuvânt ar trebui să fie Pâinea noastră de toate zilele, și eu Te rog, Tată, ajută-ne să vedem făgăduințele Tale pentru acest timp din urmă și învață-ne la ce trebuie să privim.

Dacă

Cuvântul pe care L-am vestit, este corect, legitimează-L cu semnele pe care-L însoțesc, pentru că mă încredințez pe brațul Tău, și nu doar pe mine, ci și Cuvântul și oamenii prezenți în audiență, ca să poată crede din toată inima, mai ales cei care vor veni în rândul de rugăciune.

Lasă

ca oamenii să vadă că Mesia, Duhul Sfânt este cu noi în seara aceasta; să vadă că El este în Biserică, cu cei chemați afară, cu Sămânța împărătească a lui Avraam, prin făgăduință.

Îndură-te,

Doamne și ascultă-ne, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Îl

iubiți? Îl credeți? Credeți că ceea ce v-am vestit din Cuvânt, în seara aceasta, este adevărat? Credeți că Isus a făcut acele

lucruri când a fost pe pământ? Credeți că a făgăduit că le va face din nou în timpul din urmă? Credeți că acum este acel timp?

Făgăduința

Lui spune că: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”*
(Ioan 15.7).

Acum,
motivele și dorințele voastre trebuie să fie corecte, și trebuie să credeți din toată inima.

Cred
că în rândul de rugăciune nu este nici o persoană cunoscută. Suntem străini unii față de ceilalți, nu-i așa? Ridicați mâna toți cei care știți că nu vă cunosc. În ordine.

Noi
nu știm niciodată cine va fi în rândul de rugăciune, pentru că băiatul le împarte celor ce vin. (numerele de rugăciune).

Când
am început prima dată, am avut un bărbat care vindea numere de rugăciune. Astfel, cineva i-a zis: „Îți mai dau încă cinci sute de dolari dacă o pui și pe soția mea în rând.” Vedeți? Dar ca să lămurim lucrurile, i-am spus celui ce a făcut acest lucru:

„Fiule,
pentru ca totul să fie clar înaintea oamenilor, ca ei să vadă că

nu mai vinzi numere de rugăciune, ridică-te înaintea lor și amestecă-le, iar după aceea împarte-le. Și ca să fie și mai clară problema, voi chema numerele la întâmplare, nu în ordinea strictă în care s-au împărțit.”

Câți

dintre voi au văzut aceasta în adunări? De fiecare dată chem tot alte numere și pe lângă aceasta, când unul este vindecat pe platformă, urmează o duzină fără numere de rugăciune.

Vreți

să părăsiți totul și să-L urmați pe neschimbătorul Isus Hristos, care este Același ieri, azi în veci? Părăsiți lucrurile voastre lumești și urmați-L pe El în sfințenie. Faceți aceasta chiar acum.

Femeia

aceasta stă aici... După cum vedeți, este un tablou identic cu cel din Ioan 4. Acolo, un Bărbat și o femeie se întâlneau pentru prima dată în viața lor.

Dacă

ați fost vreodată prin Samaria, aproape de Sihar este o fântână. De acolo ai o panoramă foarte frumoasă a împrejurimilor pline cu viță de vie. Lângă acea fântână a stat femeia care s-a întâlnit cu El, când Domnul i-a spus problema ei: că era păcătoasă.

Tot

așa este și cu femeia aceasta. Ea ar putea fi o păcătoasă, o fățarnică, sau o femeie sfântă. Apoi, poate că vrea vindecare pentru ea sau pentru altcineva; sau poate are probleme financiare, eu

nu știu. Nu ne-am mai întâlnit niciodată, iar s-o vindec, nu pot. Eu nu pot face ceva ce a făcut deja Dumnezeu. Același lucru s-ar întâmpla dacă Isus ar sta aici, cu costumul acesta pe El, iar femeia ar spune:

„Isuse, ai vrea să mă vindeci?” Păi, El i-ar răspunde: „Fiica Mea, Eu am făcut-o deja, pentru că am fost zdrobit pentru fărădelegile tale și prin rănilor Mele ai fost vindecată.” Este corect? Deci este o lucrare încheiată.

Tu vii și spui: „Isuse, vrei să mă mântuiești?” Nu poți pune o asemenea întrebare, pentru că El a făcut-o deja, ci spune:

„Doamne Isuse, sunt un păcătos, dar accept Legământul Tău.”

Vedeți, voi ați fost salvați și vindecați atunci când El a plătit prețul pentru voi, de aceea, tot ce mai trebuie să faceți, este să acceptați. Cum? Prin credință. Prin credință voi acceptați salvarea și sunteți mântuiți.

Astfel, oricine ar veni și v-ar spune că are puterea vindecării, să rămâneți pe aceasta: „Puterea vindecării este în Hristos, iar lucrarea este deja încheiată.”

Dacă cineva vă spune că Dumnezeu i-a dat putere să vă ierte păcatele,

să nu-l credeți, pentru că păcatele vă sunt deja iertate.

Cum

ar fi dacă mâinile mele ar fi pline de urmele cuielor și ar curge sânge din ele? Aș fi prin aceasta Isus? Sigur că nu, ci acela ar fi doar trupul meu. Noi știm că acum El stă la dreapta lui Dumnezeu, iar când va veni, nu va mai fi timp. Desigur.

În

același timp, El este aici în formă de Duh, iar Viața Lui este în tine și în mine, ca să ne dea credință.

Acum,

priviți. Acesta este un microfon, dar dacă nu ar fi nimeni ca să vorbească prin el, ar fi total mut, este adevărat? Deci, singura posibilitate ca microfonul să fie folosit este ca cineva să vorbească în fața lui.

Acuma,

aici stau eu și această femeie pe care nu am văzut-o niciodată. Nu știu nimic despre ea. Așa că până nu vine acel Cineva care să-mi spună care este problema ei, sunt mut ca și microfonul. Dumnezeu știe că acesta este adevărul; El știe că este nevoie ca El să-mi descopere necazul ei, ca să pot spune ceva.

Desigur,

voi puteți alege. Ori spuneți la fel ca Natanael, care a zis: „*Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu; Tu ești Împăratul lui Israel!*”

ori spuneți ca cei care au afirmat că El este Beelzebul.

În

timp ce așteptăm ungerea, vreau să vă mai spun ceva. Dacă ungerea Lui nu vine peste mine, îmi rămâne un singur lucru de făcut: să-mi cer scuze că nu m-am întâlnit cu El în seara aceasta. Apoi ne vom pune mâinile peste bolnavi, ne vom ruga pentru ei, vom face chemarea la altar, ne vom ruga ca Domnul să-i binecuvânteze, iar după aceea vom pleca acasă. Asta-i tot ce putem face.

Dar

dacă El vine, cred că este de datoria voastră, a tuturor celor care ați ridicat mâna în semn că vreți să-L vedeți pe Hristos, să veniți aici în față, să îngenuncheați și să spuneți:
„Doamne Isuse, mă predau chiar acum Ție.”

Dacă

sunt un mincinos, El nu va legitima niciodată un astfel de om, pentru că nu are nimic în comun cu păcatul. Dar dacă v-am spus Adevărul, El este obligat de Cuvântul Său să-L legitimizeze.

Vă

rog să fiți plini de respect peste tot în audiență.

Doamnă,

trebuie să vorbesc cu tine, pentru că nu simt ungerea asupra mea. Deci, dacă te voi întreba ceva, să-mi răspunzi cu „da” sau „nu”. Noi trebuie să stăm în totul pe Scriptură.

De

exemplu, Isus era în drum spre Ierihon, dar ca să ajungă acolo, trebuia să treacă prin Samaria. Desigur, a mers acolo pentru că L-a trimis Tatăl.

Apoi,

în capitolul 5 (din Ioan), El a vindecat un bărbat care era olog de 38 de ani. Acolo erau mii de omeni: orbi, uscați, șchiopi, etc, care așteptau mișcarea apei, dar Isus a trecut pe lângă toți și s-a oprit la acel bărbat care avea TBC, prostată sau altceva, vindecându-l, în timp ce toți ceilalți au rămas bolnavi. Este adevărat?

Desigur,

evreii și-au pus aceeași întrebare pe care și-o pun mulți și în seara aceasta: cum este posibil așa ceva? Dacă El are milă și iubește pe toți oamenii, de ce a plecat de acolo, lăsând toată acea mulțime de nenorociți și a vindecat un singur om, care nu era chiar atât de grav cum erau alții?

Știți

ce a răspuns Isus atunci?

„Adevărat,

adevărat vă spun, că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

Vedeți?

Și

dacă El a fost călăuzit să meargă în Samaria, pe mine, slujitorul Său, Domnul m-a călăuzit să vin în Phoenix.

Când

a ajuns în Samaria, primul lucru care s-a întâmplat, este că s-a întâlnit cu o femeie cu care a discutat până a aflat care era problema ei. Știți ce a urmat? Imediat, ea a recunoscut că este

ori un proroc, ori Mesia cel așteptat, iar El a întărit că este Mesia.

Conform

Evrei 1.1-2, noi știm că „după ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...”

care este Duhul Sfânt în noi, iar acum El este aici.

Acum

aș vrea să te întreb ceva, așa ca de la creștin la creștin: atunci când m-am uitat încolo, ai simțit că s-a întâmplat ceva, pentru că s-a prezentat un Duh blând și dulce, este adevărat? Ridică mâna dacă este corect, ca să poată vedea și ceilalți aceasta. Vedeți?

Dacă

priviți spre femeie, în jurul ei se mișcă o aureolă. În clipa aceasta o părăsește și merge la o altă femeie.

Doamnă,

tu te rogi pentru soacra ta, care are probleme cu rinichii. De fapt, ea are un singur rinichi, iar tu te temi să nu aibă cumva cancer la el. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”. Crezi? Du-te și crede din toată inima. Nu te îndoii. Ia acel lucru pe care-l ai în mână și pune-l peste ea.

Crezi

din toată inima? Da? Noi nu ne cunoaștem, este adevărat? Dumnezeu prin Fiul Său, Isus Hristos, ne-a trimis Duhul Sfânt, căci așa a spus: „Acolo

unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor."

(Matei 18.20). Aceasta este făgăduința Lui, nu-i așa? Și dacă a făgăduit ceva, El nu-Și retrage cuvintele, ci noi suntem atât de greoi în credință, încât oțitem să vedem aceasta.

Acesta

este motivul pentru care Dumnezeu trimite proroci pe pământ. Vedeți voi, oamenii nu cinstesc Biblia, dar Dumnezeu le dă un semn; le trimite un proroc.

Semnul

nostru astăzi este Duhul Sfânt pentru că El este Prorocul lui Dumnezeu care Se mișcă printre noi. El este Semnul dat de Dumnezeu pentru zilele din urmă.

Eu

nu știu nimic despre tine, dar dacă Isus Hristos despre care am vorbit, îți va vorbi prin mine și-ți va spune de ce ești aici, vei crede? Dar audiența va crede?

Eu

știu că Tatăl este cu mine. Tu suferi de o stare nervoasă. Dacă este adevărat, ridică mâna.

Oh,

cineva de aici se gândește că aceasta este ghicitorie. Tu nu te poți ascunde, frate. Acest duh vine de acolo... Vedeți? L-am prins. Să nu gândiți niciodată așa ceva, căci este păcat; este necredință. Dumnezeu vă va osândi pentru așa ceva și va trebui să dați socoteală în ziua judecății.

Un

moment. Acolo este o umbră; este nervozitate, slăbiciune. Devii slabă și de multă vreme ai o supărare peste tine. Dar mai ai și alte probleme. Ai pe cineva pentru care te rogi... este soțul tău. El este la spital și a avut o operație la stomac.

Doamnă

Goode, du-te acasă și crede din toată inima; pune ceea ce ai în mână peste el și se va face bine.

Dumnezeu

să te binecuvânteze.

Vă

cunoaște El pe toți? Sigur că da. Vă puteți da seama că Același Isus care a umblat prin Galileea, este acum aici? Puteți să realizați aceasta?

Vino.

Vorbești engleza? În ordine. Ești indian? Am tot respectul pentru un american adevărat. Cred că nu prea înțelegi ce vreau să spun, dar cred că în loc să trimită peste ocean miliarde de dolari, guvernul ar trebui să se îngrijească mai întâi de voi. Așa este. Inima mea a fost întotdeauna cu voi.

Nu

cu mult timp în urmă, am fost în rezervația din San Carlos, iar Duhul Sfânt a lucrat minunat, vindecându-i pe bieții oameni.

Eu

sunt străin pentru tine, domnule. Nu te-am văzut niciodată. În

plus suntem din două naționalități diferite: tu ești indian, dar și eu am puțin sânge indian, de la mama, pentru că bunica a fost o cherocke. Eu sunt mândru de aceasta, și ca frate al tău, nu aș face nimic ca să te rănesc, ci aș vrea să te ajut.

Triburile

indiene aveau de obicei pe cineva care le prezicea, dar dacă se întâmpla să le zică ceva greșit, trebuia să moară pentru aceasta, pentru că ei nu treceau cu vederea așa ceva.

Națiunea

v-ar putea oferi o „afacere”, dar Dumnezeu nu o va face niciodată, pentru că El L-a trimis pe Fiul Său pentru voi.

Tu

tocmai ai ieșit din spital și ai venit aici ca să ne rugăm pentru tine, pentru că ai probleme cu stomacul și ai primit programare pentru operație. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.” Vino aici.

Tată

ceresc, eu condamn această boală de stomac. Satană, tu te-ai ascuns de doctor, dar de Dumnezeu nu te poți ascunde. Ieși din el în Numele lui Isus Hristos! Amin. Nu-ți mai face griji. Du-te și vei fi bine.

Tu

crezi? Doamna aceasta se roagă. Mă refer la femeia din spatele rândului din față. Ea are niște bășici. Crezi că Domnul Isus te va vindeca? Asta este.

Spuneți-mi

de cine s-a atins ea? După cum vedeți, se află la douăzeci de picioare depărtare de mine. Da, ea s-a atins de Marele Preot care poate avea milă de slăbiciunile noastre. Crezi asta?

Tu

crezi, doamnă? Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună necazul tău? Nu tu ai probleme, ci sora ta. Ea are cancer. (Așa este). Nu te îndoii, ci crede. Ia batista pe care ai adus-o și pune-o peste ea. Crede din toată inima și ea va ieși din starea aceea.

Credeți

din toată inima? Acum, El a părăsit platforma și S-a dus în audiență.

Acolo,

în spate, se află o femeie slabă care este bolnavă de TBC, și care se roagă pentru aceasta.

Crezi

că Dumnezeu te va face bine? Da? Ridică mâna. Cu tine vorbesc, cu doamna din spatele acelui bărbat care tocmai s-a întors. Crede din toată inima. Da, doamna cu părul tăiat. Crede și tot necazul tău s-a sfârșit.

Ce

a atins ea acolo în spate? Acum vă provoc pe toți să credeți.

Dar

cum este cu tine, doamnă? Crezi că durerea de spate te-a părăsit? Atunci du-te mai departe, și crede din toată inima, căci aceasta

este tot ceea ce trebuie să faci.

Tu

ai aceeași problemă, dar dacă crezi, du-te mai departe și spune:
„Îți mulțumesc Doamne, pentru că m-ai făcut bine.” Crede din
toată inima.

Tu

te temi că vei rămâne nenorocit din cauza artritei, nu-i așa?
Atunci crede din toată inima și vei fi bine. Asta-i tot ce trebuie
să faci: să crezi.

Dar

voi, oameni de acolo, credeți?

Dacă

ți-aș spune că Isus te-a vindecat în timp ce stăteai acolo, ai
crede? Atunci poți pleca, crezând din toată inima.

Tu

vrei să mergi acasă și să cinezi? Crezi că starea nervoasă pe
care o aveai la stomac, te-a părăsit? Atunci crede, du-te și
mănâncă.

Cum

este cu doamna de acolo, care se roagă pentru un copil care are o
scurgere de sânge? În ordine, atunci poți avea ceea ce ceri.

Doamna

de alături se roagă pentru o stare nervoasă. Tu ai și un frate

care are probleme mintale și o mamă care are ochii bolnavi. Dacă crezi din toată inima, Dumnezeu vă va face bine pe toți. Amin.

Îl

credeți? Cine este cu tine, cu cel din scaunul cu rotile? Crezi? Acela este fiul tău. Tu ai cancer la față și auzi rău, dar dorești botezul Duhului Sfânt. (Așa este). Crezi pentru el, fiule? Crezi din toată inima? Atunci spune-i la ureche. Pune-ți mâinile peste el, și Domnul să-i dea Duhul Sfânt.

Credeți

că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci? Credeți că Marele Mesia al lui Dumnezeu se mișcă printre copiii Lui? Vreți să părăsiți totul și să-L urmați pe El? Dacă da, ridicați mâinile spre El și spuneți: „Îl voi urma și-L voi crede. Voi crede orice va spune; îmi voi îndrepta viața și voi lucra pentru El. Dumnezeule, ai milă.” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Cei

care sunteți credincioși, ridicați mâna. Cei care vreți să fiți mai aproape de El, ridicați mâna. El este aici. Aceasta este prezența Lui.

Bărbatul

care avea prostată... s-a terminat cu ea, pentru Dumnezeu te-a vindecat.

Aici

este o Lumină care se plimbă peste tot prin clădire, de aceea se poate întâmpla orice: am putea avea încă o cincizecime, dacă ați crede.

Ridicați-vă

cu toții în picioare, ridicați mâinile spre Dumnezeu și lăudați-L.

Îți

mulțumim, Doamne Isuse. Te slăvim, Tată, pentru că ești Salvatorul nostru și Dumnezeul nostru. Îți mulțumim pentru că ai adevărit Cuvântul și ai dovedit că este Adevărul. Tu ești Dumnezeu, același ieri, azi și în veci; ești Cel fără greșală, Cel fără îndoială; ești Același Domn Isus.

Lădat

să fie Numele Tău cel sfânt.

Îl

iubiți? Spuneți: „Amin”. Toți cei care cred, să ridice mâna.

Isus

a spus: „*lată*

semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”

Eu

nu sunt singurul care am Duhul Sfânt, ci Îl aveți și voi, dacă credeți la fel ca mine.

Lăsați

toată îndoiala și puneți-vă mâinile peste cineva din apropiere și Dumnezeu îl va vindeca, conform Cuvântului Său.

Puneți-vă
mâinile peste cineva și rugați-vă spunând: „Doamne, vindecă
această persoană!”

Rugați-vă
și vedeți ce se va întâmpla.

Dumnezeule
Atotputernic noi îl înfruntăm pe diavolul și îl muștrăm,
rupându-i puterea, pentru că credem că suntem tămăduiți în
Numele lui Isus Hristos. Amin.

-

Amin -